DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA KRÓLESTWA GALICYI

I LODOMERYI WRAZ Z WIELKIEM KSIĘSTWEM

KRAKOWSKIEM

Rocznik 1916

KRAKÓW
DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1916.

Spis alfabetyczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1916.

N.

O.

P.

U.

W.

Z.

Ż.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1916.

Nr. 1.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 30. grudnia 1915 L. 32110/pr. dotyczące ograniczenia sprzedaży i spożywania palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu.

Rozporządzenie tutejsze z dnia 7. czerwca 1915 L. 10962/pr. Dz. u. i rozp. kr. Nr. 29 uchyla się, a w miejsce tegoż, aż do odwołania, wydaje się dla całego kraju następujące postanowienia:

§ 1.

Wyszynk palonych napojów wyskokowych jest wogóle zakazany.

Polityczne Władze powiatowe upoważnia się jednak do udzielania przemysłowcom uprawnionym do prowadzenia przemysłu gospodniego, którzy obok uprawnienia do wyszynku palonych napojów wyskokowych (§ 16 lit. A ustawy przemysłowej) posiadają uprawnienie do podawania potraw, albo do podawania kawy, herbaty, czekolady i innych ciepłych napojów i chłodników (§ 16 lit. b i f ustawy przemysłowej) i u których, w ich przedsiębiorstwach przemysłowych, napoje spirytusowe podaje się w sposób wykluczający wszelkie nadużycie, każdego czasu odwołalnych zezwoleń na podawanie na kieliszki palonych napojów spirytusowych z wyłączeniem ordynarnej wódki w dniach

powszednich zatem z wykluczeniem dni niedzielnych, świątecznych jak i targowych, w czasie od 11 do 1 godziny w południe i od 5 do 7 godziny wieczorem.

Zakaz szynkowania obowiązuje także we wszystkie dnie, w których wypłaca się zasiłki państwowe rodzinom powołanych.

Dla poszczególnych hoteli, kawiarń, cukierni, lokalów śniadankowych i schronisk turystycznych może polityczna Władza powiatowa udzielić zezwolenia na dalej idące wyjątki.

Dokument zezwolenia ma być w lokalu przemysłowym w miejscu widocznem przybity. Jeżeli go nie przybito nie wolno podawać trunków spirytusowych.

§ 2.

Drobna sprzedaż (w naczyniach otwartych) palonych napojów spirytusowych jest bez wyjątku zakazana.

§ 3.

Drobny (detajliczny) handel t. j. w naczyniach na sposób handlowy zamkniętych o zawartości poniżej 50 litrów palonymi napojami spirytusowymi i spirytusem niedenaturowanym jest w ogólności zabroniony.

Polityczne Władze powiatowe upoważnia się do udzielania poszczególnym zaufania godnym kupcom w miastach, oraz w gminach wiejskich, położonych w punktach węzłowych ruchu osobowego w każdej chwili odwołalnego wyjątkowego zezwolenia na drobny handel palonymi napojami spirytusowymi i niedenaturowanym spirytusem w dniach powszednich, to jest z wyłączeniem dni niedzielnych i dni świątecznych jak i targowych, jednak tylko w czasie od godziny 9 do 11 w południe.

Od udzielenia takiego zezwolenia wyklucza się także wszystkie te dnie, w których wypłaca się zasiłki państwowe rodzinom powołanych.

Takie pozwolenie wyjątkowe musi być w lokalu przemysłowym w miejscu widocznem przybite. Jeżeli go nie przybito, nie wolno handlu wykonywać.

§ 4.

W handlu hurtownym, t. j. w naczyniach zamkniętych sposobem używanym w handlu o pojemności powyżej 50 liter, wolno palone trunki spirytusowe i niedenaturowany spirytus sprzedawać tylko przemysłowcom, którzy do handlu lub do wyszynku tych napoi są uprawnieni.

Sprzedaż innym osobom jest zakazana.

§ 5.

Osobom, które ani uprawnienia przemysłowego do handlu pędzonymi napojami spirytusowymi albo niedenaturowanym spirytusem ani też do wyszynku tych trunków nie posiadają, dozwolone jest zakupno tych napoi tylko na kieliszki u przemysłowców uprawnionych do wyszynku (§ 1 ustęp 2) albo w naczyniach na sposób handlowy zamkniętych u uprawnionych do drobnego handlu (§ 3) zresztą jest zakazane.

Osobom tym jest dalej zakazane pośredniczenie w nabywaniu przez trzecie osoby palonych napojów wyskokowych i niedenaturowanego spirytusu, jak również nabywanie tych napojów z okręgów położonych poza obrębem kraju, o ile nie uzyskano do tego wyjątkowego zezwolenia Władzy politycznej powiatowej.

§ 6.

Osobom wojskowym, nienależącym do rangi oficerskiej, nie wolno podawać palonych napojów spirytusowych ani niedenaturowanego spirytusu ani w szynkach ani w handlach, chyba za okazaniem opatrzonego w dokładną datę poświadczenia Komendy wojskowej, opiewającego na nazwisko oddawcy i oznaczającego ilość napojów.

Takie poświadczenia winien dotyczący przemysłowiec przechowywać należycie uporządkowane i okazać każdej chwili na żądanie organów nadzorujących.

§ 7.

W gminach, w których są kopalnie, nie wolno ani podawać ani sprzedawać górnikom wódki lub niedenaturowanego spirytusu pół godziny przed a godzinę po zmianie szychty.

§ 8.

Podawanie palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu osobom młodocianym poniżej lat 16-tu, pijakom nałogowym i osobom już nietrzeźwym, jest najsurowiej zakazane.

Tak samo zakazane jest niepotrzebnie długie przebywanie gości w wyszynkach.

§ 9.

Oberżystom i uprawiającym handel, którzy nie posiadają wymaganego niniejszem rozporządzeniem osobnego zezwolenia do sprzedaży palonych napojów spirytusowych i niedenaturowanego spirytusu nie wolno napojów tych trzymać na składzie w lokalach przemysłowych dla gości dostępnych.

Oberżystom posiadającym po myśli niniejszego rozporządzenia zezwolenie do wyszynku, wolno w lokalach przemysłowych, dostępnych dla gości trzymać napoje pędzone wyskokowe w naczyniach na sposób handlowy niezamkniętych, tylko w czasie godzin do wypoczynku dozwolonych.

§ 10.

Postanowienia tego rozporządzenia obowiązują także związki konsumcyjne.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą po myśli ustawy przemysłowej ewentualnie na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96 grzywną albo aresztem, przyczem odnośnie do przemysłowców może być orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 12.

Zajęciu podlegają wszystkie zapasy napojów wyskokowych pędzonych i niedenaturowanego spirytusu, które stoją w bezpośredniej łączności z popełnionem przekroczeniem.

Przeciw przemysłowcom mają zresztą zastosowanie środki przymusowe z § 152 ustawy przemysłowej.

§ 13.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 2.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 9. stycznia 1916, L. 633/Z. A. O. dotyczące drobnego handlu mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915. Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z 9. września 1915 L. 23281/pr. Dz. u. kr. Nr. 39. przestaje obowiązywać.

§ 2.

Dla drobnej sprzedaży mąki ustanawia się następujące ceny za kilogram:

mąka pszenna chlebowa	50 h
mąka żytnia jednolita	50 h
mąka pszenna kuchenna Nr. II. . . .	66 h
grysik pszenny	88 h
mąka pszenna kuchenna Nr. I. . . .	98 h
mąka pszenna piekarska	118 h

Dla miejscowości, położonych w obrębie dalszym niż 10 km od właściwej kolejowej stacyi dostawy zezwala się ze względu na wyższe koszta dowozu podwyżkę o 2 h na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi.

§ 3.

Każdy sprzedawca mąki obowiązany jest oznaczyć znajdujące się w lokalu sprzedaży zapasy mąki widocznymi napisami według pojedynczych gatunków, a nadto uwidocznić równocześnie ceny poszczególnych gatunków mąki według wagi.

§ 4.

Każde mieszanie albo inna jaka zmiana jakości mąki, przeznaczonej do sprzedaży jest surowo zakazane.

§ 5.

Każdy sprzedawca mąki ma odpis niniejszego rozporządzenia jakoteż obwieszczenia przewidzianego w § 2. ustęp ostatni umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

§ 6.

Polityczna Władza I. instancyi, jak i władze policyjne mają prawo przeprowadzać każdej chwili rewizyę w lokalach sprzedaży przez własne organa i umyślnie ustanowionych znawców i pobierać według uznania próbki wyrobów młynarskich do badania.

Sprzedawcy mąki i ich zastępcy są obowiązani udzielać organom władzy i znawcom żądanych przez nich wyjaśnień.

Polityczne władze I. instancyi i władze policyjne są uprawnione użyć do tych czynności organów straży skarbowej, policyi środków żywności i gminnych komisarzy targowych.

§ 7.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915, Dz. p. p. Nr. 167, przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 2000 Koron albo aresztem do trzech miesięcy — przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 Koron albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11. stycznia 1916.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 12. stycznia 1916, L. 334/Z. A. O., którem ogranicza się używanie mleka w przemyśle gospodnio-szynkarskim w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z 26. listopada 1915, Dz. p. p. Nr. 345, zarządzam co następuje.

§ 1.

We wszystkich przedsiębiorstwach przemysłu gospodnio-szynkarskiego w okręgu miasta Krakowa nie wolno podawać mleka i napojów, które sporządza się przy użyciu mleka, w czasie od godziny 2. po południu do godz. 7. wieczorem.

Zakaz ten dotyczy także używania preparatów mlecznych, jak mleka sproszkowanego i kondenzowanego.

§ 2.

Dla mniejszych przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego (kawiarni ludowych, kuchni ludowych i t. p.), w których niezamożne warstwy ludności zwykły spożywać mleko i mleczną kawę, jako niezbędny środek żywności, może Magistrat miasta Krakowa, jako Władza polityczna I. instancyi, w pojedynczych wypadkach dozwolić wyjątków od tego zakazu. Wyjątki te mogą z reguły obejmować jedynie czas od godz. 2. do 3. po południu i od godz. 6. do 7. wieczorem.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie winno być we wszystkich lokalach przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego, mleczarniach i cukierniach w sposób wpadający w oczy, na miejscu dla każdego widocznem, wywieszone.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, będą karane przez Magistrat miasta Krakowa, jako polityczną władzę I. instancyi, podług postanowień § 10. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. listopada 1915, Dz. p. p. Nr. 345.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 4.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 16. stycznia 1916, L. 39526/pr. ex 1915, którem ustanowione w § 2. rozporządzenia tutejszego z dnia 18. sierpnia 1915 L. 20706/pr. Dz. u. kr. Nr. 36 ceny maksymalne cukru w handlu detajlicznym zostają podwyższone.

Na podstawie § 11. rozporządzenia ministeryalnego z 7. lipca 1915 Dz. p. p. Nr. 195 o uregulowaniu obrotu handlowego cukrem zarządzam, co następuje:

Art. I.

W miejsce ustanowionych w § 2. rozporządzenia tutejszego z dnia 18. sierpnia 1915 Dz. u. kr. Nr. 36 cen maksymalnych cukru w handlu detajlicznym ustanawia się następujące ceny maksymalne:

§ 1.

We wszystkich galicyjskich stacyach kolejowych i miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej nie więcej jak 5 klm nie mogą być następujące ceny przekroczone:

I. W obrębie c. k. wyższego Sądu krajowego w Krakowie:

a) jeśli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu:

1 K 3 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, na który ustanawia się cenę maksymalną 1 K 5 h za kilogram;

b) w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram:

1) duże głowy	98 h
2) głowy ponad 3 kg	99 h
3) głowy poniżej 3 kg	1 K 1 h
4) kostki w kartonach	1 K 1 h
5) kostki w skrzyniach	1 K 1 h
6) mączka w workach po 25 kg i 50 kg .	1 K 1 h
7) grysik w workach po 25 kg i 50 kg .	1 K 1 h

II. w okręgu c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie:

a) jeśli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu:

1 K 5 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem cukru kostkowego, na który ustanawia się cenę maksymalną: 1 K 7 h za kilogram;

b) W oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram:

1) duże głowy	1 K 1 h
2) głowy powyżej 3 klg	1 K 1 h
3) głowy poniżej 3 klg	1 K 3 h
4) kostki w kartonach	1 K 3 h
5) kostki w skrzyniach	1 K 3 h
6) mączka w workach po 25 kg i 50 kg .	1 K 3 h
7) grysik w workach po 25 kg i 50 kg .	1 K 3 h

§ 2.

W miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej więcej niż 5 klm a mniej niż 20 klm może być do ceny podanej w § 1. doliczony dodatek 2 h na 1 kg, przy odległości powyżej 20 klm 4 h na kilogramie.

Art. II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lutego 1916 r.

C. k. Namiestnik
von Colard, G. d. I., w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 3. lutego 1916.

Nr. 5.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 21. stycznia 1916, L. 1005/Z. A. O. którem zmienia się dotychczasowe przepisy, regulujące wyrób i cenę maksymalną chleba.

Na podstawie postanowień § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. grudnia 1915, Dz. p. p. Nr. 379. i art. I. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. stycznia 1916, Dz. p. p. Nr. 11. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenia z dnia 18. sierpnia 1915 L. 20741/pr. Dz. u. kr. Nr. 35. i z 14. października 1915, L. 28705/pr. Dz. u kr. Nr. 40. tracą moc obowiązującą.

§ 2.

Wyrób i sprzedaż w sposób zarobkowy drobnego pieczywa wszelkiego rodzaju jest zakazana (§ 3. rozp. Min. z 30. grudnia 1915, Dz. p. p. Nr. 379).

§ 3.

Chleb wolno wypiekać tylko w bochenkach okrągłych lub podłużnych, które po zupełnem ostygnięciu ważą przynajmniej 280 gr. i wolno go wogóle sprzedawać tylko po zupełnem ostudzeniu.

Waga bochenków, które więcej ważą, niż 280 gr., musi być podzielną przez 140.

Bochenki o wadze 280 gr. muszą być w ten sposób wyrobione, żeby je można z łatwością rozdzielić na cztery możliwie równe części.

Piekarze, kupcy i inni sprzedawcy chleba są obowiązani sprzedawać chleb na żądanie także w kawałkach (kromkach) o 70 gr.

§ 4.

Do wypiekania chleba wolno używać tylko mąki chlebowej pszennej, mąki pszennej jednolitej albo żytniej jednolitej jednak tylko z przymusowym dodatkiem miazgi kartoflanej w ilości 20% ogólnej wagi wyrobionej mąki.

Ten dodatek surogatu nie może być ani zwiększony ani zmniejszony.

§ 5.

Cena chleba nie może przenosić 3·5 h. za 70 gr., t. j. 7 h. za każde 140 gr.

W razie kupna chleba o wadze tylko 70 gr. (§ 3) wynosi cena maksymalna na ten kawałek chleba 4 h.

§ 6.

Rozporządzenie to ma być umieszczone na widocznem miejscu we wszystkich piekarniach, sklepach sprzedaży chleba i w lokalach, w których się chleb podaje.

§ 7.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane, o ile niema zastosowania odpowiedzialność karno-sądowa, przez polityczne Władze

I. instancyi grzywną do 5.000 K albo aresztem do 6-ciu miesięcy. Nadto można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego.

§ 8.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie odnoszą się do wytwarzania chleba i pieczywa przez Zarząd wojskowy (§ 14. rozp. Min. z 20. grudnia 1915, Dz. p. p. Nr. 379).

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 13. lutego 1916.

Nr. 6.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. grudnia 1915. LW. 46.367 w przedmiocie zezwolenia gminie Szczakowa, powiat Chrzanów, na pobór opłaty gminnej od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Szczakowa pobierać do końca r. 1917, pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. opłatę gminną od piwa w wysokości 2 (dwóch) K. 20 hal. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Szczakowa.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: Dr. **Władysław Jahl** w. r.

Nr. 7.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. grudnia 1915, LW. 46.703. w przedmiocie zezwolenia gminie Trzebinia Wieś, powiat Chrzanów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Trzebinia Wieś pobierać do końca roku 1919, pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 r. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne od trunków:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) h. od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 (cztery) K.

2) od jednego hektolitra rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 4 (cztery) K.

3) od jednego hektolitra piwa po 50 hal.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Trzebinia Wieś.

Marszałek krajowy;
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału kraj.:
Dr. Władysław Jahl w. r.

Nr. 8.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. grudnia 1915. LW. 45.515, w przedmiocie zezwolenia gminie Szczawnica Wyżna, powiat Nowy Targ, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Szczawnica Wyżna pobierać od 1. stycznia 1916 do końca roku 1919, t. j. przez cztery lata, pod warunkami i w sposób unormowany

rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych. w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K. 70 hal.

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku. maliniaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Szczawnica Wyżna.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 9.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. grudnia 1915, LW. 46.704, w przedmiocie zezwolenia gminie Chrzanów, powiat Chrzanów, na pobór opłaty gminnej od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Chrzanów pobierać do końca roku 1916. pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. opłatę gminną od piwa w wysokości 3 (trzy) K. 20 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Chrzanów.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 10.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. grudnia 1915, LW. 50.478, w przedmiocie zezwolenia gminie Kałusz, powiat Kałusz, na pobór opłat gminnych od piwa.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Kałusz pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne od piwa:

1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K. 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K. od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Kałusz.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. stycznia 1916, LW. 54.055, w przedmiocie zezwolenia gminie Trzebinia Miasto, powiat Chrzanów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Trzebinia Miasto pobierać do końca roku 1918, pod warunkami

i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 4 (cztery) K.

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

4) od jednego hektolitra miodu po 6 (sześć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Trzebinia Miasto.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 12.

Obwieszczenie

Na podstawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. sierpnia 1915, Dz. p. p. Nr. 228. zarządza c. k. Namiestnictwo w Galicyi spis zapasów cukru opodatkowanego.

Art. I.

Obowiązek zgłoszenia obejmuje wszystkie zapasy cukru opodatkowanego A) przedsiębiorstw fabrycznych i przemysłowych, przerabiających cukier oraz handlu hurtownego i drobnego, tudzież B) domów składowych i magazynów przedsiębiorstw kolei i żeglugi i spedytorów.

Od obowiązku zgłoszenia wolne są zapasy cukru nie podlegającego opodatkowaniu oraz wogóle zapasy wszystkich gospodarstw domowych.

Art. II.

Zgłoszenie winien uskutecznić każdy, kto zapasy w art. I. ust. I. oznaczone posiada albo dla drugich w zachowaniu dzierży.

Art. III.

Zgłoszenie uskutecznić należy wedle stanu zapasów z dnia 25-go lutego 1916 najpóźniej do dnia 28. lutego 1916.

Do zgłoszenia używać należy urzędowych formularzy zgłoszeń, znajdujących się u zwierzchności gminnych.

Wypełnione arkusze zgłoszeń należy najpóźniej do dnia 28. lutego 1916 oddać u zwierzchności gminnych.

Art. IV.

Zapasy, które dnia 25. lutego 1916 znajdują się w przewozie, winien odbiorca zgłosić w przeciągu trzech dni po ich odbiorze.

Art. V.

Nad wykonaniem obowiązku zgłoszenia czuwać będą Władze polityczne. W tym celu mogą być zakłady, ubikacye i magazyny przedsiębiorstw urzędownie badane i księgi handlowe przeglądane.

Art. VI.

Kto zataja rozmyślnie przed Władzą będące w jego posiadaniu lub przechowaniu zapasy cukru, będzie karany za występek ścisłym aresztem od jednego miesiąca do jednego roku. Obok kary aresztu można nałożyć karę pieniężną aż do dwudziestu tysięcy koron.

Kto przy zgłoszeniu zapasów nie dostarczy żądanych od niego dat w ciągu wyznaczonego terminu, kto wzbrania się odpowiedzieć na skierowane do niego zapytania lub da odpowiedź nieprawdziwą, będzie karany karą pieniężną do dwu tysięcy koron albo aresztem do trzech miesięcy, o ile działanie to nie podlega surowszej karze.

W wypadku zasądzenia można orzec także o przepadku należących do sprawcy zapasów na rzecz Państwa. Także można orzec o utracie uprawnienia przemysłowego.

Art VII.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 29. lutego 1916.

Nr. 13.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 24. stycznia 1916, L. 1897/Z. A. O., dotyczące drobnego handlu wyrobami młynarskimi z hreczki.

Na podstawie § 19. Cesarskiego rozporządzenia z 21. czerwca 1915 Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla drobnej sprzedaży krup hreczanych i mąki hreczanej ustanawia się następujące ceny maksymalne za jeden kilogram:

a) kasza hreczana gruba . . . . 64 h.
b) kasza hreczana łamana . . . . 62 «
c) jednolita mąka hreczana . . . . 64 «

Dla miejscowości, położonych w obrębie dalszym, niż 10 km od młyna lub najbliższej stacyi ładowniczej stacyi kolejowej tego młyna,

zezwala się ze względu na wyższe koszta dowozu podwyżkę ceny o 2 h na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi polityczna Władza I. instancyi.

§ 2.

Każdy handlarz kaszą i mąką hreczaną obowiązany jest oznaczyć znajdujące się w lokalu sprzedaży zapasy kaszy i mąki hreczanej według poszczególnych gatunków, a nadto uwidocznić ceny według wagi.

§ 3.

Każde mieszanie albo inna jaka zmiana jakości kaszy lub mąki hreczanej przeznaczonej do sprzedaży jest zakazana.

§ 4.

Każdy handlarz kaszy lub mąki hreczanej ma tak odpis niniejszego rozporządzenia, jakoteż odpis obwieszczenia, przewidzianego w § 1. ustęp ostatni, umieścić w lokalu sprzedaży, w miejscu łatwo widocznem.

§ 5.

Polityczne władze I. instancyi, jak i władze policyjne mają prawo przeprowadzać każdej chwili rewizyę w lokalach sprzedaży przez własne organa, jakoteż przez umyślnie ustanowionych rzeczoznawców i pobierać według uznania próbki kaszy lub mąki do badania.

Handlarze kaszy i mąki hreczanej i ich zastępcy są obowiązani udzielać organowi władzy i znawcom wszelkich żądanych wyjaśnień.

Polityczne władze I. instancyi i władze policyjne są uprawnione użyć do tych czynności organów straży skarbowej, policyi środków spożywczych i gminnych komisarzy targowych.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z 21. czerwca 1915, Dz. p. p. Nr. 167, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 5.000 Koron, albo aresztem do 6-ciu miesięcy.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego z dnia 28. stycznia 1916, do L. W. 52.147, tyczące się podwyższenia należytości za wyżywienie szupaśników.

Ustanowioną w obwieszczeniu z dnia 20. czerwca 1911, L. W. 57.694. Dz. u. kr. Nr. 105. ex 1911 dzienną należytość za wyżywienie szupaśnika w kwocie 40 halerzy, podwyższa Wydział krajowy na 60 halerzy.

Podwyższenie to wchodzi w życie począwszy od 1. kwietnia 1916 roku.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Jan Kiweluk** w. r.

Nr. 15.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego z dnia 28. stycznia 1916, L. W. 52.147. w sprawie ustanowienia na lata 1916, 1917 i 1918 ryczałtów za odzież dla szupaśników.

Ryczałty za odzież dostarczoną przez stacye szupasowe szupaśnikom ustanawia niniejszem Wydział krajowy na lata 1916, 1917 i 1918 w dotychczasowej wysokości, oznaczonej w obwieszczeniu Wydziału krajowego z dnia 18. lutego 1913. L. W. 24.585. (Dz. u. kraj. Nr. 25. ex 1913).

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Jan Kiweluk** w. r.

Nr. 16.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 30. stycznia 1916, L. 1460/pr., o dalszym poborze dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w I. półroczu 1916.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17. stycznia 1916 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę ga-

licyjskiego Wydziału krajowego z dnia 26. października 1915, w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w I. półroczu 1916, a to pod warunkami, unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1916 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm krajowy uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowoklasowym i 5% podatku od domów, wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony przypisanej należytości w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914. Dz. u. p. Nr. 13.

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych po 68 groszy, zaś do podatków pod b) wymienionych po 74 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 17.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. stycznia 1916, LW. 55.686. w przedmiocie zezwolenia gminie Brzesko, powiat Brzesko, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208, Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Brzesko pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku przez czas do końca roku 1919, w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu — czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K.

II. od piwa przez czas do końca r. 1919 — a to:

1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K. 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Brzesko.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 18.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. stycznia 1916, LW. 54.550. w przedmiocie zezwolenia gminie Mosty Wielkie, powiat Żółkiew, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Mosty Wielkie pobierać do końca roku 1919, pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku ponczowej esen-

cyi, śliwowicy, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K.

4) od piwa:

a) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K. 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

b) w czasie od 1. stycznia 1918, do końca roku 1919. w wysokości 2 (dwie) K. od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mosty Wielkie.

Marszałek krajowy:	Członek Wydziału kraj.:
Stanisław Niezabitowski w. r.	**Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 19.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. stycznia 1916, LW. 54.551. w przedmiocie zezwolenia gminie Brzostek, powiat Pilzno, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Brzostek pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych i miodu przez czas do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

II. Od piwa przez czas do końca roku 1919, a to:

1) w czasie do końca roku 1917, w wysokości 3 (trzech) K. 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K. od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Brzostek.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 20.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. stycznia 1916, LW. 54.552. w przedmiocie zezwolenia gminie Mielec, powiat Mielec, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Mielec pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych i miodu przez czas do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) K.

II. od piwa przez czas do końca roku 1919, a to:

1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K. 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2) w czasie od 1. stycznia 1918. do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K. od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mielec.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Władysław Jahl** w. r.

Nr. 21.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. lutego 1916, LW. 57.731. w przedmiocie zezwolenia gminie Turka, powiat Turka, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Turka pobierać pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych i miodu przez czas do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra miodu po 3 (trzy) K. 40 h.

II. od piwa przez czas do końca roku 1919, a to:

1) w czasie do końca roku 1917 w wysokości 3 (trzy) K, 40 h. od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków.

2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K. od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Turka.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 7. marca 1916.

Nr. 22.

Ustawa

z dnia 11. lipca 1914 r. o zezwoleniu gminie król. stoł. miasta Lwowa na pobór opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień teatralnych, koncertów i wszelkich innych przedstawień, widowisk, balów i zabaw.

Zgodnie z uchwałą sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina król. stoł. miasta Lwowa uprawnioną jest do poboru opłat gminnych na cele dobroczynności publicznej od przedstawień, koncertów, widowisk, balów i zabaw.

Art. II.

Opłaty pobiera się:

A) od przedstawień teatralnych w ścisłem tego słowa znaczeniu w wysokości 5% od ceny biletów wstępu.

Bilety wstępu na przedstawienia teatralne urządzane w teatrach miejskich przez zarząd, względnie dzierżawcę teatrów miejskich tudzież w ruskim teatrze narodowym, których cena wynosi mniej niż 2 korony, oraz bilety wstępu na inne przedstawienia teatralne, urządzane nie przez zarząd lub dzierżawcę teatrów miejskich ani przez ruski teatr narodowy, których cena nie przenosi 1 korony, nie podlegają opłacie;

B) od wszelkich innych przedstawień, tudzież koncertów, widowisk cyrkowych, wyścigów, panoram, menażeryi, fotoplastikonów, kinematografów, kinetofonów, festynów, parków zabawowych, miejsc zabawowych, oraz wszelkich widowisk i atrakcyi w obrębie tychże parków, względnie miejsc zabawowych się znajdujących i innych tym podobnych widowisk, wzlotów balonów i aeroplanów, balów, redut, zabaw tanecznych produkcyi muzycznych i wokalnych, odbywających się w restauracyach, kawiarniach i innych lokalach lub też pod gołem niebem, oraz od wszelkich wogóle widowisk i atrakcyi w wysokości 15% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp;

C) od przedstawień wszelkiego rodzaju teatrów rozmaitości, orfeów, colosseów t. zw. Cafe-chantant, Cafe-concert, Varieté, Tingel-tanglów i tym podobnych widowisk w wysokości 20% od ceny biletów lub innej opłaty za wstęp;

D) od przedstawień i widowisk, jakoteż od wszelkich produkcyi muzycznych i wokalnych, od koncertów kapel damskich lub innych kapel, wykonywanych czy to przez personal koncertowy, czy to za pomocą instrumentów mechanicznych i automatycznych różnego rodzaju, jak: automatyczne fortepiany, katarynki„ pianole, tudzież wogóle od wszelkich produkcyi i widowisk wymienionych wyżej pod B i C i tym podobnych, urządzanych zarobków za wstępem bezpłatnym, będzie pobierała gmina miasta Lwowa opłatę ryczałtową od 20 hal. do 20 koron od każdego koncertu, widowiska i t. p. t. j. za każdy dzień, względnie wieczór, a to stosownie do frekwencyi publiczności.

Art. III.

Nie podlegają opłacie bilety nawet płatne, wydawane członkom stowarzyszeń, mających na celu popieranie literatury, sztuki, oświaty i muzyki, a urządzających przedstawienia sceniczne lub koncerty we własnych lub najętych lokalnościach.

Bilety natomiast płatne, wydawane osobom, które nie są członkami tych stowarzyszeń, podlegają opłacie po 5% od ceny biletu z tem, że bilety do 1 korony włącznie są wolne od opłaty.

Również nie podlegają opłacie odczyty i wykłady połączone z demonstracyami lub obrazami świetlnymi, mające na celu wyłącznie szerzenie oświaty.

Art. IV.

Przedsiębiorcy, urządzający przedstawienia w Art. II. pod A), B) i C) wymienione, obowiązani są pobierać opłaty od biletów bez wynagrodzenia za tę czynność, pod kontrolą i wedle przepisów wykonawczych, które Rada miasta Lwowa wyda jednocześnie z wprowadzeniem tej ustawy w życie. Przedsiębiorcy ci odpowiedzialni są za pobieranie i wniesienie tych opłat do kasy miejskiej. Opłaty w Art. II. pod D) tudzież w Art. III. ustęp drugi wymienione, uiszcza i wnosi do kasy miejskiej przedsiębiorca, względnie zarząd stowarzyszenia. Zaległe opłaty ściągać będzie Magistrat w sposób przepisany dla ściągania podatków rządowych.

Art. V.

Przekroczenie powyższych przepisów, popełnione przez przedsiębiorcę, jego personal lub publiczność o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karać będzie Magistrat miasta Lwowa grzywną do 200 koron, lub w razie nieściągalności aresztem do dni 20-tu.

Art. VI.

Niniejsza ustawa wchodzi w życie w trzy miesiące po jej ogłoszeniu. Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia ustawy z dnia 29. lipca 1905. Dz. u. kr. Nr. 97.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moim Ministrem skarbu.

Ischl Zdrój, dnia 11. lipca 1914 r.

Franciszek Józef w. r.

Reinold w. r. **Engel** w. r.

Nr. 23.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. lutego 1916, L. 56.401. w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rohatynie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Puków-Stratyn.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Rohatynie na lat 5 (pięć) koncesyę z dnia 23. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 24/IV do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Puków-Stratyn w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 24.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. lutego 1916, LW. 57.894. w przedmiocie zezwolenia gminie Oświęcim, powiat Oświęcim na pobór opłat gminnych od trunków.

Część V. — 24. Rozporządzenie Wydziału kraj. z d. 12. lutego 1916. LW. 57.894.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Oświęcim pobierać do końca r. 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130, następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych w których zawartość alkoholu da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Oświęcim.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 15. marca 1916.

Nr. 25.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wk. Ks. Krakowskiem z dnia 28. stycznia 1916, LW. 37.994, dotyczące podwyższenia taksy leczenia III-ciej klasy w: I. kraj. Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie, II. w kraj. szpitalu powszechnym we Lwowie, III. w kraj. szpitalu św. Łazarza w Krakowie, oraz w powszechnym szpitalu publicznym w: 1) Bochni, 2) Brodach, 3) Brzeżanach, 4) Drohobyczu, 5) Jarosławiu, 6) Jaśle, 7) Kałuszu, 8) Kołomyi, 9) Kosowie, 10) Lubaczowie, 11) Nowym Sączu, 12) Nowym Targu, 13) Podhajcach, 14) Przemyślanach, 15) Rzeszowie, 16) Samborze, 17) Sanoku, 18) Śniatynie, 19) Sokalu, 20) Stanisławowie, 21) Stryju, 22) Tarnobrzegu, 23) Tarnowie, 24) Turce nad Str., 25) Wadowicach, 26) Zaleszczykach, 27) Żółkwi i 28) Żywcu.

Na podstawie § 9-go ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kraj. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. galic. Namiestnictwem, taksę III-ciej klasy za leczenie i pielęgnowanie chorych:

I. w kraj. Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie . . . . na 2 Kor. 40 h.

II. a) w kraj. szpitalu powszechnym we Lwowie » 2 » 40 »

b) w oddziałach zakaźnych kraj. szpitala powszechnego we Lwowie . . . . » 4 » 00 »

III. w kraj. szpitalu św. Łazarza w Krakowie
a) na oddziałach dla obłąkanych i syfilitycznych na 2 Kor. 40 h.
b) » » chorych i położniczych . . . . » 1 » 90 »
oraz w publicznym szpitalu powszechnym w:

1.	Bochni	» 2	»	50	»
2.	Brodach	» 2	»	50	»
3.	Brzeżanach	» 2	»	80	»
4.	Drohobyczu	» 2	»	50	»
5.	Jarosławiu	» 2	»	80	»
6.	Jaśle	» 2	»	50	»
7.	Kałuszu	» 2	»	50	»
8.	Kołomyi	» 2	»	50	»
9.	Kosowie	» 2	»	70	»
10.	Lubaczowie	» 2	»	60	»
11.	N. Sączu	» 2	»	70	»
12.	N. Targu	» 2	»	80	»
13.	Podhajcach	» 2	»	40	»
14.	Przemyślanach	» 2	»	60	»
15.	Rzeszowie	» 2	»	70	»
16.	Samborze	» 2	»	50	»
17.	Sanoku	» 2	»	60	»
18.	Śniatynie	» 2	»	60	»
19.	Sokalu	» 2	»	50	»
20.	Stanisławowie	» 2	»	50	»
21.	Stryju	» 2	»	60	»
22.	Tarnobrzegu	» 2	»	40	»
23.	Tarnowie	» 2	»	70	»
24.	Turce nad Stryjem	» 2	»	70	»
25.	Wadowicach	» 2	»	60	»
26.	Zaleszczykach	» 2	»	50	»
27.	Żółkwi	» 2	»	40	»
28.	Żywcu	» 2	»	50	»

dziennie począwszy od dnia 1-go marca 1916 roku.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału kraj.: **Dr. Szymon Bernadzikowski** w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 19. marca 1916.

Nr. 26.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 6. marca 1916 L. 5545/ZAO, którem ogranicza się używanie mleka w przemyśle gospodnio-szynkarskim w obrębie miasta Stanisławowa.

Na podstawie § 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. listopada 1915 Dz. p. p. Nr. 345 zarządzam co następuje:

§ 1.

We wszystkich przedsiębiorstwach przemysłu gospodnio-szynkarskiego w okręgu miasta Stanisławowa nie wolno podawać mleka i napojów, które sporządza się przy użyciu mleka w czasie od godziny 2 popołudniu do godziny 7 wieczorem.

Zakaz ten dotyczy także używania preparatów mlecznych, jak mleka sproszkowanego i kondenzowanego.

§ 2.

Dla mniejszych przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego (kawiarni ludowych, kuchni ludowych i t. p.) w których niezamożne

warstwy ludności zwykły spożywać mleko i mleczną kawę, jako niezbędny środek żywności, może właściwa władza polityczna I. instancyi w pojedynczych wypadkach dozwolić wyjątków od tego zakazu. Wyjątki te mogą z reguły obejmować jedynie czas od godziny 2-giej do 3-ciej popołudniu i od godziny 6-tej do 7-mej wieczorem.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie winno być we wszystkich lokalach przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego, mleczarniach i cukierniach w sposób wpadający w oczy na miejscu dla każdego widocznem wywieszone.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń, będą karane przez właściwą władzę polityczną I. instancyi podług postanowień § 10 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26-go listopada 1915 Dz. p. p. N. 345.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 27.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 11. marca 1916. dotyczące zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli spożycia cukru.

Na podstawie §§ 2. i 15. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. p. p. Nr. 61 zarządzam co następuje:

§ 1.

Postanowienia §§ 2., 3. i 4., rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. p. p. Nr. 61. o kartach dla kontroli spożycia cukru wchodzą w życie dnia 19. marca 1916 r.

Dodatek.

GALICYA.

KARTA

DLA KONTROLI SPOŻYCIA CUKRU.

1. 2. 3. i 4. tydzień

19/3. do włącznie 15/4. 1916.

Ilość na 28 dni: 750 g cukru.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Starannie przechować! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. Namiestnictwo.

125 g cukru	**125 g** cukru
125 g cukru	**125 g** cukru
125 g cukru	**125 g** cukru

§ 2.

Obowiązujące w Galicyi karty dla kontroli spożycia cukru opiewają na czterotygodniową ilość spożycia w wysokości 750 gramów ($^3/_4$ kilograma) i wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 19. marca 1916.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., w. r.

Nr. 28.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lutego 1916. LW. 60.677 w przedmiocie zezwolenia gminie Jabłonów powiat Kołomyja na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Jabłonów pobierać do końca roku 1919 pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 20 (dwadzieścia) halerzy od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) K.

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 10 (dziesięć) K.

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

4) od jednego hektolitra miodu po 3 (trzy) K.

5) od jednego hektolitra wiśniaku i maliniaku po 20 (dwadzieścia) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Jabłonów.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Władysław Jahl w. r.

Nr. 29.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. marca 1916. LW. 61.466. w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin wieś, powiat Stanisławów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowienia ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Knihinin pobierać do końca roku 1919. pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K.

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

4) od jednego hektolitra wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 5 (pięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna: Knihinin wieś.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Władysław Jahl w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA i SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. kwietnia 1916

Nr. 30.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 22. marca 1916 L. 8457/ZAO, dotyczące drobnej sprzedaży mąki kukurudzianej i grysiku kukurudzianego

Na podstawie § 19 rozporządzenia Cesarskiego z dnia 21. czerwca 1915 Dz. p. p. Nr. 167 zarządzam co następuje:

Artykuł 1.

W § 2. rozporządzenia z dnia 9. stycznia 1916 L. 633/ZAO Dz. u. kr. Nr. 2, którem ustanowiono ceny mąki w drobnym handlu należy dodać w pierwszym ustępie po wyliczonych tam gatunkach mąki:

mąka kukurudziana . . . . 66 hl.
grysik kukurudziany . . . . 74 hl.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., m. p.

Nr. 31.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 22. marca 1916. L. 8887/ZAO. dotyczące zaprowadzenia uzupełniających kart dla kontroli spożycia cukru dla miast, miasteczek i miejscowości fabrycznych i przemysłowych.

Na podstawie § 2. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. u. p. Nr. 61. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla miast, miasteczek, miejscowości fabrycznych i przemysłowych podwyższa się ustanowioną w § 2. rozporządzenia c. k. Namiestnika z dnia 11. marca 1916. Dz. u. kr. Nr. 27. ilość spożycia cukru 750 g. ($^3/_4$ kg.) dla jednej osoby na przeciąg 4 tygodni do wysokości 1000 g. (1. kilograma).

Dodatkową ilość cukru (250 g.) wolno sprzedawcom wydawać konsumentom tylko za okazaniem ważnej uzupełniającej karty dla kontroli spożycia cukru i za odłączeniem odcinków karty w ilości odpowiadającej wadze żądanej ilości cukru.

§ 2.

Uzupełniająca karta dla kontroli spożycia cukru opiewa na czterotygodniową ilość spożycia w wysokości 250 g. ($^1/_4$ kilograma) i wydawana będzie z urzędu według wzoru, wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia załączniku A.

§ 3.

Miejscowości, w których zaprowadza się uzupełniające karty (§ 2.) ogłosi polityczna Władza powiatowa.

§ 4.

Bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

C. k. Namiestnik:
von Colard, G. d. I., m. p.

Wzór, załącznik A.

125 g cukru	GALICYA. **UZUPEŁNIAJĄCA KARTA** DLA KONTROLI SPOŻYCIA CUKRU. **1. 2. 3. i 4. tydzień** 19/3. do włącznie 15/4. 1916. **Ilość: 250 g cukru.**
125 g cukru	Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu. **Starannie przechować! Przedruk zakazany!**
	POSTANOWIENIA KARNE. Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej. C. k. Namiestnictwo.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. marca 1916. LW 61.908. w przedmiocie zezwolenia gminie Biała powiat Biała na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Biała pobierać do końca r. 1917. pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisu, i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra, po 3 (trzy) K,

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, dereniaku i t. p. napojów po 24 (dwadzieścia cztery) K,

4) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Biała.

Stanisław Niezabitowski w. r.
Marszałek krajowy.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część IX. - Wydana i rozesłana dnia 7. kwietnia 1916.

Nr. 33.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 31. marca 1916. L. 9861/Z. A. O., którem zmienia się postanowienie rozporządzenia z dnia 11. marca 1916. L. 7092/Z. A. O. Dz. u. kr. Nr. 27, dotyczącego zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli spożycia cukru i znosi się rozporządzenie z dnia 22. marca 1916. L. 8887/Z. A. O., dotyczące zaprowadzenia uzupełniających kart dla kontroli spożycia cukru.

Na podstawie § 2. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. u. p. Nr. 61. zarządzam co następuje:

§ 1.

W miejsce postanowień § 2. rozporządzenia z dnia 11. marca 1916. L. 7092/Z. A. O. Dz. u. kr. Nr. 27, dotyczącego zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli spożycia cukru wstępują następujące postanowienia:

Art. I.

Dla miast, miasteczek i miejscowości fabrycznych i przemysłowych obowiązujące karty dla kontroli spożycia cukru opiewają na czterotygodniową ilość spożycia w wysokości 1 kilograma i wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku I.

Miejscowości, w których zaprowadza się te karty (opiewające na czterotygodniową ilość spożycia w wysokości 1 kilograma) ogłosi polityczna Władza powiatowa.

Art. II.

Dla wszystkich innych gmin (wiejskich) obowiązujące karty dla kontroli spożycia cukru opiewają na czterotygodniową ilość spożycia w wysokości $^3/_4$ kilograma i wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku II.

§ 2.

Bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 3.

Rozporządzenie z dnia 22. marca 1916. L. 8887/Z. A. O. Dz. u. kr. Nr. 31, dotyczące zaprowadzenia uzupełniających kart dla kontroli spożycia cukru dla miast, miasteczek i miejscowości fabrycznych i przemysłowych traci moc obowiązującą.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 16. kwietnia 1916.

C. k. Namiestnik:

v. **Colard** G. d. I. m. p.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Wzór: dodatek I.

GALICYA.

KARTA

DLA KONTROLI SPOŻYCIA CUKRU.

5. 6. 7. i 8. tydzień

16/IV. do włącznie 13 V. 1916.

Ilość na 28 dni: 1 Kilogram.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta jest ważna tylko w Galicyi.

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. Namiestnictwo.

1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru

Wzór: dodatek II.

GALICYA.

KARTA

DLA KONTROLI SPOŻYCIA CUKRU.

5. 6. 7. i 8. tydzień

16/IV. do włącznie 13/V. 1916.

Ilość na 28 dni: 3/4 Kilograma.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta jest ważna tylko w Galicyi.

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. Namiestnictwo.

1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
1/8 kg cukru	**1/8 kg** cukru
X	

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 19. kwietnia 1916.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. marca 1916. L. 62393. w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na Wisłoku w Żarnowej i na drodze powiatowej Domaradz—Strzyżów.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Rzeszowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia: 1) 27 lipca 1899. (Dz. u. k. Nr. 99/V.) do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na Wisłoku w Żarnowej i 2) 19. lipca 1890. (Dz. u. kr. Nr. 91/IV.) do pobierania opłat mytniczych

na drodze powiatowej Domaradz-Strzyżów a to w wysokości i pod warunkami w tych koncesyach wymienionymi.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. marca 1916. LW. 63004. w sprawie przedłużenia gminie miasta Brzeżany koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie miasta Brzeżany na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 22. maja 1897. (Dz. u. kr. Nr. 32) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 36.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. marca 1916. LW. 66.198. w przedmiocie zezwolenia gminie Ciężkowice powiat Grybów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Ciężkowice pobierać do końca roku 1919. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) Koron,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, pończowej esencyi, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych,

w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K,

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 8 (ośm) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Ciężkowice.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916. L. 20006/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1911.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:

Grodzicki w. r.

Nr. 38.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916. L. 20008/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą

uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Rawa ruska w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Rawie ruskiej zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 56% (pięćdziesiąt sześć %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 39.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20091/pr. ex 1914.

Jego ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie jasielskim w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Jaśle zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 53% (pięćdziesiąt trzy %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20092/pr. ex 914.

Jego Ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie jarosławskim w roku 1912.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1912. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 55% (pięćdziesiąt pięć %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 41.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20093/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie jarosławskim w roku 1913.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913. na cele powiatu dodatki powiatowe w wyso-

kości 51% (pięćdziesiąt jeden %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 42.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20309/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25 lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie kamioneckim w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Kamionce Str. zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 63% (sześćdziesiąt trzy %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 43.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20415/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie zbaraskim w roku 1914.

UCHWALA.

Reprezentacyi powiatowej w Zbarażu zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 44.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20416/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie żydaczowskim w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Żydaczowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 66% (sześćdziesiąt sześć %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 45.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20418/pr. ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą

uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie podhajeckim w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Podhajcach zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 105% (sto pięć %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

Nr. 46.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 6. kwietnia 1916.
L. 20419/pr. ex 914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie myślenickim w roku 1914.

UCHWAŁA.

Reprezentacyi powiatowej w Myślenicach zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% (czterdzieści cztery %) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA i SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XI. Wydana i rozesłana dnia 5 maja 1916.

Nr. 47.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. kwietnia 1916. LW. 67.955 w przedmiocie zezwolenia gminie Żabno powiat Dąbrowa na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Żabno pobierać do końca roku 1917. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. k. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 6 (sześć) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K 20 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do

podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków,

4) od jednego hektolitra miodu po 4 (cztery) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Żabno.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. kwietnia 1916. LW. 69.245. w przedmiocie zezwolenia gminie Czaniec powiat Biała na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Czaniec pobierać do końca roku 1919. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesieć) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Czaniec.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31. marca 1916., dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Oparówka do okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Nr. 59 Dz. p. p. i z dnia 26. kwietnia 1873, Nr. 62. Dz. p. p. zostaje gmina Oparówka wraz z obszarem dworskim wyłączona z okręgu sądu powiatowego we Frysztaku i sądu obwodowego w Jaśle a przydzielona do okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie i sądu obwodowego w Rzeszowie.

To rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1916.

Hochenburger m. p.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XII. Wydana i rozesłana dnia 15 maja 1916.

Nr. 50.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 19. kwietnia 1916, LW. 70.546, w przedmiocie zezwolenia gminie Limanowa, powiat Limanowa, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy, za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie Limanowa pobierać pod warunkiem i w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 13. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku przez czas do końca roku 1919 w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) Koron,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napo-

jów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K,

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku, po 12 (dwanaście) K,

II. od piwa przez czas do końca r. 1919 a to:

1) w czasie do końca r. 1917 w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków,

2) w czasie od 1. stycznia 1918 do końca roku 1919 w wysokości 2 (dwie) K od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Limanowa.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 51.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 5. maja 1916, L. 11.836/Z. A. O. dotyczące drobnego handlu sianem i słomą.

Na podstawie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 12. w sprawie ustanowienia najwyższych cen za siano i słomę zarządza się co następuje:

§ 1.

W drobnej sprzedaży siana i słomy t. j. w ilościach do 20 q konsumentom nie wolno przekraczać następujących, najwyższych cen za jeden cetnar metryczny:

za siano nieprasowane	18	K	— h
za siano prasowane	19	«	50 «
za słomę młóconą cepami, nieprasowaną	14	«	— «
za słomę z młocki maszynowej, nieprasowaną .	13	«	— «
za słomę z młocki maszynowej, prasowaną . . .	14	«	50 «

Te ceny maksymalne mieszczą już w sobie koszta dostawy do konsumenta.

Jeżeli producent sprzedaje siano lub słomę w stodole, pozostają w mocy ceny ustanowione § 2. cytowanego rozporządzenia ministeryalnego.

§ 2.

Za dowiezione na znaczniejsze targi siano i słomę przyzna Władza powiatowa do cen maksymalnych, ustanowionych §§ 2. i 3. cytowanego rozporządzenia ministeryalnego dodatki z uwzględnieniem kosztów dowozu na targ, które jednakże przy sprzedaży do 10 q nie mogą przekraczać kwoty 3 K, a od 10 do 20 q kwoty 2 K za cetnar metryczny.

§ 3.

Za przekroczenie tego rozporządzenia i na jego podstawie wydanych zarządzeń będą polityczne Władze powiatowe karały grzywnami do 5.000 K lub karami aresztu do 6 miesięcy, o ile przekroczenie wedle istniejących ustaw surowszej nie podlega karze.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

C. k. Namiestnictwo.

Nr. 52.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 8. maja 1916, L. 13.870/Z. A. O., dotyczące drobnej sprzedaży mąki pszennej jednolitej.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 21. czerwca 1915, Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam co następuje:

Artykuł I.

W § 2. rozporządzenia z dnia 9. stycznia 1916, L. 633/Z. A. O. Dz. u. kr. Nr. 2., którym ustanowiono ceny mąki w drobnym handlu,

a które uzupełniono rozporządzeniem z d. 22. marca 1916, L. 8457/Z. A. O. Dz. u. kr. Nr. 30. należy dodać w pierwszym ustępie po umieszczonej tam detailicznej cenie mąki kukurudzianej względnie grysiku kukurudzianego:

mąka pszenna jednolita . . . . 56 hal.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za c. k. Namiestnika:
Grodzicki w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIII. Wydana i rozesłana dnia 25 maja 1916.

Nr. 53.

Ustawa

z dnia 6. lipca 1914. o uzupełnieniu ksiąg gruntowych przez wpisanie dobra publicznego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Zmieniając częściowo §§ 2, 9. i 37. ustawy z 20. marca 1874. r. dz. u. kr. Nr. 29. postanawia się:

§ 1.

Nieruchomości, będące dobrem publicznem (§ 287 u. c.), należy na wniosek wpisać do księgi gruntowej.

Do postawienia wniosku uprawnionym jest organ publiczny, powołany do zarządu nieruchomością, jak również każdy, komu na danym gruncie służy prawo prywatne, które może być wpisane do księgi gruntowej (§ 9. ustawy o księgach gruntowych).

§ 2.

Na karcie własności należy na pierwszem miejscu uwidocznić przymiot gruntu jako dobra publicznego.

Wpis prawa własności może być zaniechanym. Należy jednak to prawo wpisać na wniosek właściciela.

§ 3.

Do przyjęcia do księgi gruntowej łożyska wód publicznych i wpisu jego prawa własności, jak również do wpisania praw prywatnych na wodach, stanowiących dobro publiczne, wymaganem jest przyzwolenie politycznej władzy krajowej.

O przyzwolenie ma się postarać wnioskodawca i wykazać je sądowi.

§ 4.

Koszta udziału stron i ich zastępców w dochodzeniach i rozprawach, jak również koszta doręczenia ponoszą dotyczące strony.

Wszelkie inne koszta dochodzeń i rozpraw łącznie z kosztami edyktów ponosi wnioskodawca.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

Franciszek Józef m. p.

Stürgkh m. p. **Hochenburger** m. p.

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. kwietnia 1916. LW. 71.886 w przedmiocie zezwolenia gminie Radłów powiat Brzesko na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Radłów pobierać do końca r. 1916. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 4 (cztery) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 3 (trzy) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K, 60 h,

4) od jednego hektolitra miodu po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Radłów.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie.

Wydziału krajowego z dnia 3. maja 1916. LW. 72.744. w przedmiocie zezwolenia gminie Skole powiat Skole na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Skole pod warunkami i w sposób unormowany rozporządzeniem

Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujace opłaty gminne:

I. od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku przez czas do końca r. 1919. w następującej wysokości:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K,

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K,

3) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) K,

II. od piwa przez czas do końca roku 1919. a to:

1) w czasie do końca roku 1917. w wysokości 3 (trzy) K 40 h od jednego hektolitra, jeśli i jak długo w tym czasie sumy wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków,

2) w czasie od 1. stycznia 1918. do końca roku 1919. w wysokości 2 (dwie) K, od jednego hektolitra.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Skole.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. maja 1916. LW. 73.043. w przedmiocie zezwolenia gminie Mszana dolna powiat Limanowa na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Mszana dolna pobierać do końca roku 1918. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 (ośm) h od litrostopnia alkoholu czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 (ośm) K,

2) od jednego hektolitra rumu, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 3 (trzy) K,

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mszana dolna.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

c. k. galic. Namiestnictwa z dnia 10. maja 1916. L. 95.203. w sprawie zmiany nazwy gminy Łączki, powiatu Strzyżów, na »Łączki Jagiellońskie«.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem sprawiedliwości i c. k. Ministerstwem skarbu zezwoliło reskryptem z dnia 21. kwietnia 1916. L. 8.993/914 wskutek prośby gminy Łączki, powiatu politycznego Strzyżów, na zmianę jej nazwy na »Łączki Jagiellońskie«.

Ta zmiana nazwy wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

Biała, dnia 10. maja 1916.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 58.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 12. maja 1916. L. 20.002/pr. ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą

uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie czortkowskim w r. 1911.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1911. dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916. L. 20005/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1912.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51 pobierać w roku 1912 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 51% (pięćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 60.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916.
L. 20004/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 18. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1913.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1913. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanymch z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 61.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 11. maja 1916.
L. 20003/pr ex 1914.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. sierpnia 1914. zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 25. lutego 1914. o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie brzozowskim w roku 1914.

Uchwała

Reprezentacyi powiatowej w Brzozowie zezwala się w myśl postanowień § 23. ustawy z dnia 17. czerwca 1874. Dz. u. kr. Nr. 51. pobierać w roku 1914. na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12. ustawy z dnia 10. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 62.

Rozporządzenie.

Wydziału krajowego z dnia 5. maja 1916. LW. 73.241. w przedmiocie zezwolenia gminie Ujście solne powiat Bochnia na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Ujście solne pobierać do końca roku 1917. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu, po 16 (szesnaście) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra miodu po 2 (dwie) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Ujście solne.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 63.

Rozporządzenie.

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 17. maja 1916. L. 14633/ZAO, którem uzupełnia się postanowienia rozporządzenia z dnia 31. marca 1916. Dz. u. kr. Nr. 33. dotyczącego zaprowadzenia urzędowych kart dla kontroli spożycia cukru.

Na podstawie § 1. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 7. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 132. zarządzam co następuje:

§. 1.

Ustanowioną w §. 1. rozporządzenia z dnia 31. marca 1916. Dz. u. kr. Nr. 33. czterotygodniową ilość spożycia cukru opodatkowanego podwyższa się:

a) dla osób, które w przędsiębiorstwach względnie gałęziach przedsiębiorstw pozostających w nieprzerwanym ruchu, zajęci są jako robotnicy przemysłowi,

b) dla robotników górniczych, chociażby nawet zajęci byli wyłącznie na powierzchni, tudzież dla robotników hutniczych,

c) dla personalu kolejowego i pocztowego jeżdżącego i pełniącego wedle turnusu służbę nocną, dalej dla stabilizowanych i niestabilizowanych robotników, zajętych w warsztatach kolejowych, o ile chodzi o przedsiębiorstwa względnie gałęzie przedsiębiorstw, pozostające w nieprzerwanym ruchu,

d) dla robotników lasowych, których natura ich pracy, zmusza do pozostawania poza miejscem ich stałego pobytu dłużej jak jeden dzień na $1^5/_8$ kilograma.

Ta podwyższona racya spożycia cukru przysługuje tylko odnośnym osobom a nie także członkom ich gospodarstwa domowego.

§ 2.

Polityczna Władza powiatowa upoważnia się w wypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących do czasowego podwyższenia czterotygodniowej racyi spożycia cukru co najwyżej do $1^5/_8$ kilograma osobom chorym i wymagającym kuracyi, o których dyecie rozstrzygają szczególne względy i stosunki a które nie pozostają w całości na wikcie zakładów (§ 5. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca

1916. Dz. p. p. Nr. 61.) a to za wniesieniem prośby potwierdzonej przez lekarza. W świadectwie lekarskiem, którego zbadanie przez lekarza urzędowego może być każdej chwili zarządzone przez polityczne Władze powiatowe, winien być zapodany rodzaj choroby, niezbędna ilość spożycia cukru w granicach ustalonego najwyższego wymiaru tudzież czas, na przeciąg którego wedle opinii lekarza wskazaną jest ze względów dyetetycznych zwiększona konsumcya cukru.

§ 3.

Dodatkową ilość cukru, wolno sprzedawcom wydawać konsumentom tylko za okazaniem ważnej dodatkowej karty dla kontroli spożycia cukru i za odłączeniem odcinków karty w ilości odpowiadającej żądanej ilości cukru.

Dodatkowe karty cukrowe wydawane będą z urzędu, są one ważne dla jednej osoby i na wymieniony na karcie czas czterotygodniowy i zawierają odpowiadającą podwyższonej ilości spożycia cukru ilość odcinków, opiewających każdy na $^1/_8$ kg. cukru.

Dodatkowe karty dla kontroli spożycia cukru są nieprzenośne.

Pobór dodatkowych kart dla kontroli spożycia cukru winien się odbywać wedle postanowień § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 132.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 11-go czerwca 1916.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 64.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 18. maja 1916. L. 14.961/ZAO. w sprawie podawania cukru do napojów i potraw w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich tudzież w cukierniach.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra handlu z dnia 4. marca 1916. Dz. p. p. Nr. 61. zarządzam, co następuje:

§ 1.

W przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich (gospodach, kawiarniach, kantynach, barach i t. p.) tudzież w cukierniach wolno podawać

jako dodatek do napojów i potraw· dla jednej osoby najwyżej trzy kawałki cukru w zwyczajnej formie kostkowej, lub w formie innej, ale zawsze tylko w ilości nieprzekraczającej wagi trzech normalnych kostek cukru.

Ta najwyższa ilość może być podwyższoną najwyżej do pięciu kawałków tylko przy napojach, które podaje się w tak zwanych porcyach.

§ 2.

W wymienionych w § 1. przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich zakazuje się stawiania naczyń z cukrem na stolikach, tudzież podawania cukru gościom w naczyniach do dowolnego wyboru.

§ 3.

Przedsiębiorcy gospodnio-szynkarscy wszelkiego rodzaju (§ 1.) winni odpis niniejszego rozporządzenia wywiesić w swych lokalach sprzedaży i lokalach przedsiębiorstwa na miejscu dla każdego widocznem.

§ 4.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą, o ile działanie nie podlega surowszej karze, przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną do 2.000 K lub karą aresztu do trzech miesięcy, przy zachodzących okolicznościach obciążających jednak karą pieniężną aż do 5.000 K lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

W razie skazania może być także orzeczona utrata uprawnienia przemysłowego.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi natychmiast w życie.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIV. Wydana i rozesłana dnia 5 czerwca 1916.

Nr. 65.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. maja 1916. L. W. 74.764. w przedmiocie zezwolenia gminie Krzeszowice, powiat Chrzanów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Krzeszowice pobierać do końca roku 1917. i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912. Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć (stustopniowym alkoholometrem po 13 (trzynaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 13 (trzynaście) K;

2) od jednego hektolitra rumu, likieru i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 3 (trzy) K, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków;

4) od jednego hektolitra miodu po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Krzeszowice.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 66.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 29. maja 1916. L. 15.927/Z. A. w sprawie uregulowania handlu jaj.

Na podstawie Art. 1. § 1. rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z d. 20. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 146. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do miejscowości poza obrębem Galicyi wolno przesyłać jaja pocztą, wozem lub zapomocą jakichkolwiek innych środków transportowych jedynie za zezwoleniem transportowem, które wystawia polityczna Władza I. Instancyi według wzoru przepisanego w dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 146.

§ 2.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą przez polityczną Władzę I. Instancyi grzywnami pieniężnemi aż do 5.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XV. Wydana i rozesłana dnia 12 czerwca 1916.

Treść: 67. Rozporządzenie dotyczące wyrobu chleba.

Nr. 67.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 1. czerwca 1916. L. 15941/ZAO, dotyczące wyrobu chleba.

Na podstawie postanowień § 2. rozporządzenia ministeryalnego z 20. grudnia 1915. Dz. p. p. Nr. 379. i art. I. rozporządzenia ministeryalnego z 7. stycznia 1916. Dz. p. p. Nr. 11. zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 4. rozporządzenia z 21. stycznia 1916. L. 1005/ZAO, Dz. u. k. Nr. 5, którem ustanowiono przepisy regulujące wyrób chleba, traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą i ma opiewać jak następuje:

Do wypiekania chleba wolno używać tylko mąki chlebowej pszennej, albo mąki pszennej jednolitej albo mąki żytniej jednolitej jednak tylko w ilości 50% ogólnej wagi mąki do wyrobienia, a pozostałe 50% ogólnej wagi musi być przymusowo zastąpione mąką jęczmienną lub kukurudzianą w ilości 30% oraz miazgą kartoflaną w ilości 20%.

Ten dodatek surogatu nie może być ani zwiększony ani zmniejszony.

§ 2.

Reszta postanowień rozporządzenia z 21. stycznia 1916. L. 1005/ZAO, Dz. u. k. Nr. 5. pozostaje w mocy aż do dalszego zarządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XVI. Wydana i rozesłana dnia 15 czerwca 1916.

Nr. 68.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 31. maja 1916. L. 15.206/Z. A. O. dotyczące drobnej sprzedaży mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915. Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 2. rozporządzenia z 9. stycznia 1916. L. 633/Z. A. O. Dz. u. k. Nr. 2, którem ustanowiono ceny mąki w drobnym handlu, a które uzupełniono rozporządzeniami z 22. marca 1916. L. 8457/Z. A. O. Dz. u. k. Nr. 30. i z 8 maja 1916. L. 13.870/Z. A. O. Dz. u. k. Nr. 52 — traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą i ma opiewać, jak następuje:

Dla drobnej sprzedaży mąki ustanawia się następujące ceny za kilogram:

Mąka pszenna chlebowa	50 h
mąka żytnia jednolita	50 «
mąka kukurudziana	50 «

mąka jęczmienna	50 h
mąka pszenna jednolita	56 «
mąka pszenna kuchenna Nr. II	66 «
grysik pszenny	88 «
mąka pszenna kuchenna Nr. I	98 «
grysik kukurudziany	100 «
mąka pszenna piekarska	118 «

Dla miejscowości położonych w obrębie dalszym niż 10 km od właściwej kolejowej stacyi dostawy zezwala się, ze względu na wyższe koszta dowozu, podwyżkę o 2 h na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi władza polityczna I. instancyi.

§ 2.

Reszta postanowień rozporządzenia z 9. stycznia 1916. L. 633/Z. A. O. Dz. u. k. Nr. 2. pozostaje w mocy, aż do dalszego zarządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 69.

Rozporządzenie.

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 31. maja 1916. L. 16.217/Z. A. O. w sprawie wprowadzenia w obrót mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915. Dz. p. p. Nr. 167. zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszystkie gatunki mąki pszennej i żytniej wolno wprowadzać w obrót tylko w stanie niemieszanym, konsumentom jednak wolno je tylko wtedy sprzedawać, jeżeli odbiorca bierze równocześnie taką samą ilość mąki kurudzianej lub jęczmiennej.

§ 2.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia Cesarskiego z 21. czerwca 1915. Dz. p. p. Nr. 167. przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2.000 K, albo aresztem do 3. miesięcy — przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K, albo aresztem do 6. miesięcy.

§ 3,

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XVII. Wydana i rozesłana dnia 20 czerwca 1916.

Nr. 70.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 1. czerwca 1916. LW. 78.260 w przedmiocie zezwolenia gminie Mościska, pow. Mościska, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Mościska pobierać do końca r. 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) koron;

2) od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) koron;

3) od jednego hektolitra piwa do końca r. 1917 po 3 (trzy) kor. 40 h. jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków, zaś w latach 1918 i 1919 po 2 (dwie) kor.;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 20 (dwadzieścia) kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Mościska.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 71.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1916, LW. 78.261 w przedmiocie zezwolenia gminie Krakowiec, powiat Jaworów, na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910, Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Krakowiec pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912, Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 20 (dwadzieścia) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 20 (dwadzieścia) kor.;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisów i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć zapomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) kor.;

3) od jednego hektolitra piwa do końca roku 1917 po 3 (trzy) korony, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków, zaś w r. 1918 i 1919 po 2 (dwie) korony;

4) od 1 hektolitra miodu po 3 (trzy) korony.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Krakowiec.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 72.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10. czerwca 1916, L. 16.293/ZAO., którem zmienia się częściowo postanowienia § 1. rozporządzenia z d. 12. stycznia 1916, Dz. u. kr. Nr. 3. w sprawie ograniczenia używania mleka w przemyśle gospodnio-szynkarskim w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. listopada 1915, Dz. p. p. Nr. 345, zarządzam, co następuje:

§ 1.

§ 1. ustęp 1. rozporządzenia z dnia 12. stycznia 1916, Dz. u. kr. Nr. 3. winien brzmieć:

»We wszystkich przedsiębiorstwach przemysłu gospodnio-szynkarskiego w okręgu miasta Krakowa nie wolno podawać mleka i napojów, które sporządza się przy użyciu mleka, w czasie od godz. 3-ej popołudniu do godz. 6-ej wieczorem«.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie winno być we wszystkich lokalach przedsiębiorstw przemysłu gospodnio-szynkarskiego, mleczarniach i cukierniach w sposób wpadający w oczy, na miejscu dla każdego widocznem, wywieszone.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzy dni po ogłoszeniu.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 73.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10. czerwca 1916, L. 16.294/ZAO., którem wyznacza się termin wydawania kart dla kontroli spożycia cukru przeznaczonego na smażenie i t. p. użycie owoców.

Na podstawie § 3. rozporządzenia Ministra handlu z dnia 30. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 159. zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dodatkowe karty dla kontroli spożycia cukru przeznaczonego na smażenie i t. p. użycie owoców wydawane będą przez właściwe biura wydawania kart dla kontroli spożycia cukru w czasie od 15. czerwca 1916 do końca września 1916 r.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 74.

Ustawa

z dnia 21. lipca 1914 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 50.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl § 24. ustawy o Reprez. powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 50.000 K. na pokrycie przypadającej na nią połowy kosztów odbudowy szpitala powszechnego w Przemyślanach.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Bad Ischl, dnia 21. lipca 1914.

Franciszek Józef w. r.

Heinold w. r. **Engel** w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XVIII. Wydana i rozesłana dnia 13. lipca 1916

Nr. 75.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 20. czerwca 1916, L. 127.010/XIX, którem wydaje się tymczasowe postanowienia co do bezpośredniego wydawania kawy konsumentom.

Na podstawie § 23. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186. w sprawie uregulowania obrotu kawą zarządza się, co następuje:

§ 1.

Aż do chwili zaprowadzenia kart dla kontroli spożycia kawy, wolno w miejscowościach, gdzie są zaprowadzone karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, kawę ziarnistą lub jej mięszaniny z innymi wytworami wydawać pojedynczym konsumentom tylko za okazaniem ważnej karty kontroli spożycia chleba i mąki tudzież za odpowiedniem zaznaczeniem na tejże. Na kartę chlebową obecnego peryodu

wolno wydać kawę tylko w jednorazowej ilości 45 gramów kawy palonej na kartę chlebową peryodu rozpoczynającego się dnia 25-go czerwca 1916, w jednorazowej ilości 90 g kawy palonej na osobę.

Zaznaczenie wydania kawy ma nastąpić w ten sposób, że sprzedawca winien ilość wydanej kawy tudzież datę wydania wypisać atramentem lub stampilią na odwrotnej stronie pnia karty.

§ 2.

W miejscowościach, w których karty kontroli spożycia chleba i mąki nie są zaprowadzone, wolno sprzedawcom wydawać bezpośrednim konsumentom na czas, aż do zaprowadzenia kart dla kontroli spożycia kawy, kawę albo mieszaniny tejże z innymi wytworami tylko w jednorazowej ilości 90 g kawy palonej na osobę.

Celem zabezpieczenia wykonania tego ograniczenia winni są sprzedawcy prowadzić zapiski, w których uwidoczniać mają ilość wydanej kawy pojedynczym konsumentom tudzież datę wydania.

§ 3.

Przekroczenie tego rozporządzenia, o ile nie podlega surowszej karze, karane będzie zarówno na sprzedawcy jak i na kupującym na podstawie § 22. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186. przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2.000 K lub aresztem do trzech miesięcy, a przy zachodzących okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5.000 K lub aresztem aż do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, natenczas ponadto może być zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Za c. k. Namiestnika:

Ustyanowski w. r.

Nr. 76.

Obwieszczenie

c. k Namiestnictwa z dnia 20. czerwca 1916, L. 127.010/XIX ex 1916 którem zarządza się w Galicyi spis zapasów kawy (surowej i palonej) wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916.

Na podstawie rozporządzenia ministeryalaego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, zarządza się spis zapasów kawy (surowej i palonej) wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916.

Kto surową lub paloną kawę w ilości 100 kg. i wyżej ma w przechowaniu dla siebie lub dla drugich, obowiązany jest zapasy te wedle stanu z dnia 20. czerwca 1916, najpóźniej do dnia 27. czerwca 1916, zgłosić u politycznej Władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym te zapasy się znajdują.

Zapasy, które dnia 20. czerwca znajdują się w przewozie, winien odbiorca zgłosić w przeciągu trzech dni po ich odbiorze.

Od obowiązku zgłoszenia wyłączone są zapasy, znajdujące się w przechowaniu Państwa (urzędów cłowych, państwowych domów składowych) lub publicznych przedsiębiorstw transportowych tudzież zapasy, które znajdują się w zachowaniu Zarządu wojskowego.

Przez kawę w znaczeniu tego obwieszczenia rozumieć należy kawę ziarnistą, surową lub paloną jak również wszelką mieszaninę takiej kawy z innymi wytworami.

Do zgłoszenia używać należy wyłącznie urzędowych formularzy zgłoszeń, znajdujących się u politycznych Władz powiatowych i u Zwierzchności gminnych. Zgłoszenie uskutecznić należy w podwójnem wygotowaniu.

Arkusz zgłoszeń musi zgłaszający podpisać. Arkusz zgłoszeń niepodpisany uchodzi za nieoddany.

Władza jest uprawniona, celem skontrolowania poczynionych zeznań, zapasy kawy w ubikacyach przedsiębiorstwa, magazynach i innych lokalnościach każdego czasu przeglądać i w razie zaniechania zgłoszenia lub zgłoszenia niezgodnego z prawdą zapasy ustalić na koszt strony.

Wszystkie zapasy kawy, podlegające zgłoszeniu, zostają z dniem 20. czerwca 1916, zajęte. Zajęcie ma ten skutek, że zajętych zapasów

nie wolno ani przerabiać, ani używać ani dobrowolnie lub w drodze przymusowej pozbywać, ani też w jakikolwiek inny sposób nimi rozporządzać, o ile nie są przewidziane wyjątki w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem. Akty prawne, sprzeciwiające się temu zakazowi są nieważne. Przechowcy zajętych zapasów są obowiązani dbać o ich utrzymanie.

Bez względu na zajęcie wolno:

1) osobom, które kawę bezpośrednio konsumentom w swych lokalach przedsiębiorstwa zawodowo wydają, sprzedawać kawę paloną w miarę ograniczeń §§ 12. i 23. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186;

2) przedsiębiorcom gospodnio-szynkarskim podawać kawę na zaspokojenie zapotrzebowania swych gości;

3) przedsiębiorstwom przemysłowym, przerabiającym kawę, zużywać kawę w takich ilościach, które są potrzebne do utrzymania normalnego ruchu.

Przekroczenia tego obwieszczenia karane będą, o ile nie podlegają surowszej karze, na podstawie §§ 22. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2000 koron lub aresztem do trzech miesięcy, a przy okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5000 koron lub aresztem aż do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, natenczas może być ponadto zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 77.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. czerwca 1916, L. 127.010/XIX ex 1916, w sprawie uregulowania obrotu kawą.

Na podstawie rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia §§ 12., 13., 14. i 15. rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 186., o kartach dla kontroli spożycia kawy wchodzą w życie dnia 9. lipca 1916 r.

§ 2.

Od dnia 9. lipca 1916, wolno sprzedawcom wydawać kawę konsumentom tylko za okazaniem ważnej karty dla kontroli spożycia kawy i za odłączeniem odcinków karty w ilości odpowiadającej żądanej ilości kawy. Niezachowanie tego przepisu będzie karane zarówno na sprzedawcy jak na kupującym.

Postanowienie to nie odnosi się do podawania przerobionej lub wogóle jako dodatek podawanej kawy w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich (gospodach, kawiarniach, kantynach i t. p.) i cukierniach. Podawanie kawy samej nieprzerobionej, surowej lub palonej w tych przedsiębiorstwach jest zakazane.

§ 3.

Dla miast, miasteczek i miejscowości fabrycznych i przemysłowych obowiązujące karty dla kontroli spożycia kawy opiewają na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^3/_8$ kilograma kawy palonej dla jednej osoby i będą wydawane z urzędu według wzoru, wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku I.

Miejscowości, w których zaprowadza się te karty (opiewające na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^3/_8$ kilograma) ogłosi polityczna Władza powiatowa.

Dla wszystkich innych gmin (wiejskich) obowiązujące karty dla kontroli spożycia kawy opiewają na ośmiotygodniową ilość spożycia w wysokości $^1/_4$ kilograma kawy palonej dla jednej osoby i wydawane będą z urzędu według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku II.

Dzieci niżej lat 4 nie otrzymują karty.

Karty dla kontroli spożycia kawy są ważne tylko w tym okręgu administracyjnym, dla którego zostały wystawione.

Karta dla kontroli spożycia kawy jest nieprzenośna.

§ 4.

Karty dla kontroli spożycia kawy wydawane będą przez właściwe Biura wydawania kart dla kontroli spożycia chleba i mąki albo, gdzie takich kart nie zaprowadzono, przez Zwierzchności gminne tylko osobom, w których gospodarstwie domowem niema więcej jak 1 kilogram kawy na każdą w gospodarstwie na wyżywieniu zostającą osobę, przyczem nie liczy się dzieci niżej 4 lat.

Pierwsze wydanie może nastąpić dopiero po złożeniu przepisanego w § 14. powołanego rozporządzenia ministeryalnego pisemnego oświadczenia przez głowę gospodarstwa domowego.

Te gospodarstwa domowe, które ze względu na oznaczone w ust. 1. zapasy nie są w możności złożyć takiego oświadczenia, nabywają prawo do wydania karty dla kontroli spożycia kawy z chwilą, gdy ich zapasy spadną poniżej ustanowionej w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem ilości 1 kilograma i gdy tedy głowa gospodarstwa domowego złoży przepisane oświadczenie.

Głowa gospodarstwa domowego obowiązaną jest tym członkom gospodarstwa, którzy nie pozostają na jej wyżywieniu, wręczyć przypadające na nich karty. Każdą zmianę ilości członków gospodarstwa domowego winna głowa gospodarstwa domowego lub jej zastępca zameldować w Biurze wydawania kart.

§ 5.

Karty poboru kawy dla posiadaczy przedsiębiorstw gospodnioszynkarskich, dla posiadaczy przedsiębiorstw przerabiających kawę i dla zakładów wymienionych w § 16. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 186., tudzież dla tych, którzy zawodowo wprowadzają kawę w obrót handlowy będą wydawane przez polityczne Władze powiatowe.

§ 6.

Posiadacze przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, posiadacze przedsiębiorstw przerabiających kawę tudzież zakłady wymienione w § 16. powołanego rozporządzenia ministeryalnego winni prowadzić książkę kontrolną wedle wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku III.

DODATEK I.

GALICYA. **Karta dla kontroli spożycia kawy** **na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. i 8. tydzień.** 9/VII. do włącznie 2/IX. 1916. **Ilość na 8 tygodni: 3/8 kilograma.** Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu. **Ta karta jest ważna tylko w Galicyi!** **Nieprzenośne! Przedruk zakazany!** POSTANOWIENIA KARNE. Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej. **C. k. Namiestnictwo.**	1/8 *kg* kawy palonej 1/8 *kg* kawy palonej 1/8 *kg* kawy palonej

DODATEK II.

GALICYA.

Karta dla kontroli spożycia kawy

na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. i 8. tydzień.

9/VII. do włącznie 2/IX. 1916.

Ilość na 8 tygodni: 1/4 kilograma.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta jest ważna tylko w Galicyi!

Nieprzenośne! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. Namiestnictwo.

1/8 *kg* kawy palonej

1/8 *kg* kawy palonej

DODATEK III.

Wzór książki kontrolnej dla obrotu kawą

prowadzonej przez ....

.... *)

Miesiąc ....

Z poprzedniego miesiąca pozostało .... kg. .... g.

Data poboru	Nazwisko	Siedziba		
	Firmy od której kawę pobrano			

*) Nazwisko (firma) przedsiębiorstwa lub zakładu.

Książka kontrolna służyć ma każdej chwili do wglądu politycznym władzom powiatowym względnie ich delegatom.

Polityczne Władze powiatowe są obowiązane badać od wypadku do wypadku zapiski w tych książkach kontrolnych jak również podstawy zapodanego zapotrzebowania przedsiębiorstw i zakładów wymienionych w ust. I.

§ 7.

Bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 8.

Każdy jest obowiązany na żądanie Władzy udzielić wyjaśnień, potrzebnych do zapewnienia wykonania przepisów tego rozporządzenia.

§ 9.

Każdy jest obowiązany na wezwanie politycznej Władzy powiatowej i według wskazówek przez tę Władzę wydanych współdziałać jako mąż zaufania przy wykonaniu postanowień tego rozporządzenia.

§ 10.

Kto wzbrania się udzielić żądanych po myśli tego rozporządzenia wyjaśnień albo udziela wyjaśnień nieprawdziwych albo w jakikolwiek inny sposób przekracza postanowienia tego rozporządzenia, będzie — o ile przekroczenie to nie podlega surowszej karze — karany przez polityczne Władze powiatowe karą pieniężną aż do 2.000 koron, albo aresztem aż do 3 miesięcy, a przy zachodzących okolicznościach obciążających karą pieniężną aż do 5.000 koron, albo aresztem aż do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie zostanie popełnione przy wykonywaniu przemysłu, natenczas może być ponadto, o ile zachodzą warunki z § 133 b. ustęp 1. litera a. ordynacyi przemysłowej, zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 11.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 78.

Obwieszczenie.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy obecnie w Ołomuńcu ułożył po myśli § 24. ust. z dnia 18. lutego 1878 Nr. 30. dz. p. p. na rok 1916 listę znawców do ocenienia przedmiotów i gruntów mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych jakoteż do oszacowania wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych po myśli § 14. rozp. min. z dnia 23. kwietnia 1903 Nr. 90. dz. u. p. tyczącego się projektów i wywłaszczenia dla budowy dróg wodnych, tudzież po myśli § 21. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 21. kwietnia 1903 Nr. 52. dz. u. kr. tyczącego się regulacyi rzek, do której wpisał na wniosek c. k. Namiestnictwa następujące osoby:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego.

1. Bronisław Albinowski, generalny Dyrektor dóbr Chodorów pow. Bóbrka.
2. Karol Kintzl, dyrektor dóbr Ordynacyi Borynicze powiat Bóbrka.
3. Karol Grögler, zarządca dóbr Br. Liebiga w Sołotwinie powiat Bohorodczany.
4. Tomasz Schweiner, właściciel dóbr w Łyścu powiat Bohorodczany.
5. Bolesław Pilatowski, właściciel dóbr w Dubiu powiat Brody.
6. Edmund Krzyżanowski, były dzierżawca dóbr, asystent krakowskiego Towarzystwa asekuracyjnego zamieszk. w Kozowej powiat Brzeżany.
7. Mieczysław Urbański, właściciel dóbr w Haczowie powiat Brzozów.
8. Stefan Trzecieski, właściciel dóbr w Przedmieściu dyn. powiat Brzozów.
9. Zdzisław Kwolewski, dzierżawca dóbr w Trześniowie pow. Brzozów.
10. Jan Pellech, zarządca dóbr w Koropcu, powiat Buczacz.
11. Stanisław Dydyński, właściciel dóbr Grąziowa powiat Dobromil.
12. Dr. Feliks Sielski, radca sanitarny i właściciel dóbr Witwica pow. Dolina.
13. Józef Weigel-Milleret, właściciel dóbr w Żorniskach powiat Gródek Jagielloński.

14. Stanisław Meyer, inżynier leśnictwa, dyrektor dóbr Franciszka hr. Zamoyskiego w Dobrostanach powiat Gródek Jagielloński.
15. Benedykt Wygoda, dyrektor szkoły rolniczej w Gródku Jagiellońskim powiat Gródek Jagiellonski.
16. Władysław Kopecki, właść. dóbr w Jarosławiu powiat Jarosław.
17. Eustachy Wolski, właściciel dóbr w Hawłowicach powiat Jarosław.
18. Zygmunt Lachman, dyr. dóbr w Pawłosiowie powiat Jarosław.
19. Stefan Myczkowski, dzierżawca dóbr w Muninie powiat Jarosław.
20. Józef Korzeniowski, dyrektor dóbr w Pełkiniach powiat Jarosław.
21. Adam Chlebowicz, rządca dóbr w Porudnie powiat Jaworów.
22. Bronisław Barzykowski, zarządca dóbr w Derzowie (poczta Bilcze Wolica) powiat Kałusz.
23. Feliks Domański, właściciel dóbr zam. w Ubinie powiat Kamionka Strumiłowa.
24. Leopold Łopatyński, w Kołomyi powiat Kołomyja.
25. Tadeusz Władysław Strzelecki, właściciel dóbr Wydrne (poczta Chrewt) powiat Lisko.
26. Bogdan Ziętarski, właściciel dóbr Rabe-Zadwórze (poczta Ustrzyki dolne) powiat Lisko.
27. Dr. Jan Paygert, redaktor »Rolnika«, docent pryw. Uniwersytetu we Lwowie, Ujejskiego 4 powiat Lwów.
28. Jan Rybczyński, starszy inspektor c. k. kolei państw. na emeryturze we Lwowie powiat Lwów.
29. Witold Traczewski, zaprzysiężony znawca sądowy i oceniciel dla dóbr banku hipotecznego itp. w sprawach rolnych pow. Lwów.
30. Andrzej Broniewski, emer. c. k. lustrator lasów i dóbr państw. (zam. przy ul. Hofmana l. 6.) miasto Lwów.
31. Tomasz Kazecki, emer. nadleśniczy w dobrach hr. Dzieduszyckiego (zam. we Lwowie ul. Kraszewskiego l. 19 a.) miasto Lwów.
32. Stanisław Przybyłowski, właściciel dóbr Krzywonia pow. Kosów.
33. Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr Tułkowice pow. Mościska.
34. Dyonizy Pogłodowski, właściciel dóbr i zastępca prezesa Rady powiatowej w Sudkowicach powiat Mościska.
35. Dr. Andrzej Jeż, właściciel dóbr w Hawryłówce pow. Nadwórna.
36. Witold Kieszkowski, zam. w Przemyślu powiat Przemyśl.
37. Józef Jarzymowski, właściciel dóbr Kupiatycze zam. w Przemyślu powiat Przemyśl.
38. Stanisław Kędzierski, właściciel dóbr Meryszczów pow. Przemyślany.

39. August Matkowski, em. starszy inspektor c. k. kolei pastw. i właść. dóbr Majdan Lipowiecki powiat Przemyślany.
40. Bogusław Stamizowski, zarządca dóbr spadkobierców śp. J. E. Romana hr. Potockiego w Wyznianach powiat Przemyślany.
41. Stanisław Małecki, zarządca lasów fundacyi hr. Skarbka w Opałowicach powiat Przemyślany.
42. Tytus Siedlecki, dzierżawca dóbr w Wasylowie pow. Rawa ruska.
43. Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Ostobużu powiat Rawa ruska.
44. Witold Pyrzanowski, zarządca i dzierżawca dóbr Arcybiskupstwa Lwowskiego w Konkolnikach powiat Rohatyn.
45. Józef Fischer, ajent Krakowskiego Towarzystwa wzajem. ubezp. w Rohatynie pow. Rohatyn.
46. Józef Grunwald, zarządca dóbr w Nowosiołkach Gościnnych pow. Rudki.
47. Michał Barański, właściciel dóbr Radłowice powiat Sambor.
48. Kazimierz Giebułtowski, dzierżawca dóbr Rajtarowice powiat Sambor.
49. Mieczysław Strzelecki, rządca dóbr w Jurowcach powiat Sanok.
50. Stanisław Lewicki, dzierżawca dóbr w Besku powiat Sanok.
51. Stefan br. Moysa Rosochacki w Rudnikach, właść. dóbr, prezes Rady powiatowej powiat Śniatyn.
52. Dr. Mikołaj Krzysztofowicz, właściciel dóbr Załucze i zastępca prezesa Rady powiatowej powiat Śniatyn.
53. Edmund Komar, właściciel dóbr Uście powiat Śniatyn.
54. Roman Teodorowicz, właść. dóbr Potoczek powiat Śniatyn.
55. Michał Niemczewski, właściciel realności i aptekarz w Sniatynie.
56. Antoni Mack, inspektor uprawy tytoniu, rzeczoznawca sądowy dla oceny posiadłości rolnych i leśnych w Zabłotowie powiat Śniatyn.
57. Józef Csadek, zarządca dóbr Uhrynów powiat Sokal.
58. Franciszek Głogowski, dzierżawca dóbr Boratyn powiat Sokal.
59. Jan Piotrowski, inspektor rolniczy powiat Sokal.
60. Tadeusz Buczyński z Uhrynowa dolnego powiat Stanisławów.
61. Romuald Halka, lustrator Rady powiatowej i zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy dla mniejszych i większych własności, powiat Stary Sambor.
62. Julian br. Brunicki, właściciel dóbr Podhorce pow. Stryj.
63. Bolesław Niedzielski, właściciel dóbr Błonie pow. Stryj.

64. Jan Jakubowicz, właściciel dóbr z Bortnik pow. Tłumacz.
65. Adam Rylski, właściciel dóbr z Czarnołoże pow. Tłumacz.
66. Jan Montabette, pisarz gminy z Niżnowa pow. Tłumacz.
67. Stanisław Wołkowicki, prezes Rady powiatowej, właściciel dóbr Dydiowa zam. w Turce powiat Turka.
68. Franciszek br. Heydel, właściciel dóbr w Beremianach pow. Zaleszczyki.
69. Dr. Adam Głażewski, właściciel dóbr w Chmielowej powiat Zaleszczyki.
70. Józef Bernstein, właściciel dóbr Koszyłowce pow. Zaleszczyki.
71. Adam Obertyński, właściciel dóbr w Nowym Siole pow. Żółkiew.
72. Zygmunt Gąsiorowski, zarządca dóbr w Żyrawie pow. Żydaczów.
73. Adam Biegerman, dzierżawca dóbr w Kijowcu powiat Żydaczów.
74. Juliusz Tobis, zarządca dóbr ks. Sanguszki w Podhorcach powiat Złoczów.
75. Wiktor Jasiński, właściciel dóbr w Bełzcu powiat Złoczów.

B. Z zawodu leśnictwa.

1. Adam Madeyski, nadleśniczy w Starym Siole pow. Bóbrka.
2. Bronisław Chrzanowski, kontrolor lasów w Romanowie powiat Bóbrka.
3. Karol Grögler, zarządca dóbr br. Liebiega w Sołotwinie pow. Bohorodczany.
4. Józef Rduch, nadleśniczy dóbr państwa Brody II. w Smolnie pow. Brody.
5. Edward Bauml, technik lasowy zam. w Raju, były dyrektor dóbr hr. Potockiego powiat Brzeżany.
6. Józef Szmyd, c. k. lustrator lasów w Michowie powiat Dobromil.
7. Józef Żeńczak, c. k. radca leśnictwa w Lisowicach (poczta Morszyn) powiat Dolina.
8. Stanisław Schindler, c. k. zarządca lasów w Bolechowie powiat Dolina.
9. Stanisław Meyer, inż. leśnictwa, dyrektor dóbr Franciszka hr. Zamoyskiego powiat Gródek Jagielloński.
10. Władysław Piotrowski, dyrektor lasów J. E. Agenora hr. Gołuchowskiego w Janowie powiat Gródek Jagielloński.
11. Stanisław Brzezina, dzierżawca folwarku w Jaworowie p. Jaworów.

12. Ferdynand Poluszyński, c. k. radca leśnictwa w Kałuszu.
13. Erazm Chmielewski, nadleśniczy zam. w Połonicznej pow. Kamionka strumiłowa.
14. Zygmunt Skałecki, c. k. lustrator lasów w Kosowie pow. Kosów.
15. Zdzisław Ganczakowski, c. k. zarządca lasów w Szeszorach pow. Kosów.
16. Tadeusz Tomaszewski, c. k. zarządca lasów w Zabiu pow. Kosów.
17. Michał Sochacki, c. k. lustrator lasów w Kutach pow. Kosów.
18. Oskar Als, c. k. leśniczy w Kosowie powiat Kosów.
19. Kazimierz Geppert, c. k. lustrator lasów i dóbr państwowych w Berehach dolnych, poczta Ustrzyki dolne powiat Lisko.
20. Stanisław Sokołowski. profesor krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie powiat Lwów.
21. Andrzej Broniewski, em. c. k.. lustrator lasów i dóbr państw. (zam. przy ul. Hofmana l. 6.) miasto Lwów.
22. Dr. Jan Paygert, redaktor »Rolnika«, wiceprezes lwowskiego oddziału towarzystwa gospodarczego, docent prywat. Uniwersytetu (zam. przy ul. Ujejskiego l. 4.) miasto Lwów.
23. Tomasz Kazecki, emer. nadleśniczy w dobrach hr. Dieduszyckiego zam. we Lwowie ul. Kraszewskiego l. 19 a. miasto Lwów.
24. Alojzy Swoboda, c. k. radca leśnictwa w Szeparowcach powiat Peczeniżyn.
25. Jan Schwarz, c. k. radca leśnictwa w Młodyatynie p. Peczeniżyn.
26. Jan Bielowski, c. k. radca leśnictwa w Peczeniżynie pow. Peczeniżyn.
27. Franciszek Borek, c. k. radca leśnictwa w Jabłonowie pow. Peczeniżyn.
28. Emil Lehnert, c. k. leśniczy w Utoporach pow. Peczeniżyn.
29. Józef Willmouth, c. k. leśniczy w Markówce pow. Peczeniżyn.
30. Bronisław Rożejowski, zarządca lasów i dóbr hr. Krasickich w Stratynie powiat Rohatyn.
31. Karol Dudik, nadleśniczy w Koszarkach powiat Rudki.
32. Hieronim Zeńczak, nadleśniczy w dobrach ordynackich książąt Czartoryskich w Puławach powiat Sanok.
33. Antoni Mack, inspektor uprawy tytoniu w Zabłotowie p. Śniatyn.
34. Stefan Dreziński, lustrator lasów gminnych w Starym Samborze.
35. Kazimierz Remiszewski, dyrektor dóbr Siedliska pow. Rawa ruska.
36. Adam Szostakowski, dzierżawca Wolawki powiat Rawa ruska.
37. Mieczysław Wysocki, właściciel dóbr w Osłobużu p. Rawa ruska.

38. Aleksander Berwid, c. k. radca leśnictwa w Stryju pow. Stryj.
39. Hugo Hoffman b. zarządca lasów Hołobutowa i zawodowy leśnik w Brygielau powiat Stryj.
40. Wiesław Krawczyński, zarządca w państwie Pomorzany powiat Zborów.
41. Władysław Radzikowski, samoistny gospodarz lasowy w Przystani powiat Żółkiew.
42. Juliusz Tobis, zarządca dóbr ks. Sanguszki w Podhorcach powiat Złoczów.
43. Emil Bierzyński, egz. leśnik i sekretarz Rady pow. w Złoczowie powiat Złoczów.

C. Z zawodu budownictwa i inżynieryi.

1. Franciszek Jaworski, inżynier Wydziału pow. w Brodach powiat Brody.
2. Ignacy Gachowski, były budowniczy miejski powiat Brzeżany.
3. Władysław Stojowski, inżynier Wydziału krajowego w Buczaczu powiat Buczacz.
4. Tomasz Krzyworączka, bud. miejski w Gródku Jagiell. pow. Gródek Jagielloński.
5. Piotr Kopystyński, inżynier budown. w Jarosławiu pow. Jarosław.
6. Klaudyusz Angermann, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie powiat Lwów.
7. Józef Jaegermann, cywilny inżynier budownictwa we Lwowie.
8. Seweryn Blaim, em. inspektor kolei państw. we Lwowie p. Lwów.
9. Jan Rybczyński, starszy inspektor kolei państw. we Lwowie na emer. powiat Lwów.
10. Michał Kabłak, właściciel dóbr Obidowa i cyw. geom. w Nowym Targu powiat Lwów.
11. Jan Cieślikowski, c. k. starszy radca budownictwa we Lwowie powiat Lwów.
12. Alfred Kamieniobrodzki, budowniczy (zam. przy ul. Kopernika) miasto Lwów.
13. Zygmunt Kędzierski, radca budow. i inżyn. cywil. miasto Lwów.
14. Jan Łempicki, inżynier cywilny w Przemyślu pow. Przemyśl.
15. Józef Noworytko, inżyn. Wydziału kraj. w Podhorcach p. Rudki.

16. Leon Wierzbicki, cywil. inżynier budownictwa w Stanisławowie powiat Stanisławów.
17. Bronisław Leśniak, c. k. radca budownictwa w Stryju pow. Stryj.
18. Zygmunt Machniewicz, autoryzowany inżynier budownictwa i em. starszy c. k. radca budownictwa w Stryju pow. Stryj.
19. Ludwik Dębicki, inżynier powiatowy zam. w Turce pow. Turka.

D. Z zawodu fabrykantów.

1. Lubin Biskupski, właść. fabryki narzędzi rolniczych w Kołomyi powiat Kołomyja.
2. Leopold Baczewski, właść. fabryki w Zniesieniu powiat Lwów.
3. Leopold Baczewski, właściciel fabryki miasto Lwów.
4. Dr. Zygmunt Rucker, współwłaściciel fabryki (zam. na Zniesieniu) miasto Lwów.
5. Filip Liebermann, wł. fabryki drożdży w Knihininie pow. Stanisławów.
6. Henryk Weiser, wł. fabr. papierków cygar. w Sassowie p. Złoczów.
7. Józef Weiser, właść. pap. cygaretowych w Sassowie pow. Złoczów.

E. Z zawodu górnictwa.

1. Kazimierz Gąsiorowski, inżynier górniczy w Borysławiu pow. Drohobycz.
2. Leon Syroczyński, profesor szkoły politechnicznej we Lwowie powiat i miasto Lwów.
3. Józef Rychter, em. profesor Politechniki we Lwowie pow. Lwów.
4. Klaudyusz Angermann, aut. inżynier budownictwa i górnictwa we Lwowie pow. Lwów.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek.

1. Fryderyk Wilhelm Schmidt, właść. dóbr w Brodach II. powiat Brody.
2. Władysław Serwatowski, właść. dóbr w Jezierzanach p. Buczacz.

3. Mieczysław Langer, inżynier kierownik regulacyi Łomnicy w Kałuszu powiat Kałusz.
4. Dr. Włodzimierz Trzeciak, dyrektor dóbr w Radziechowie pow. Kamionka strumiłowa.
5. Hyacynt Markiewicz, przełożony obszaru dworskiego w Brodach powiat Lwów.
6. Jan Rybczyński, em. starszy insp. c. k. kolei państw. we Lwowie powiat Lwów.
7. Franciszek Kamieński, emer. pełnomocnik dóbr spadkobierców śp. J. E. Romana hr. Potockiego powiat Lwów.
8. Marcin Maślanka, inżynier cywilny (zam. przy ul. Sadownickiej l. 37.) miasto Lwów.
9. Karol Dudik nadleśniczy w Koszarkach powiat Rudki.
10. Stanisław Pieniążek, dzierżawca dóbr w Meduszcze powiat Stanisławów.
11. Wiktor Jasiński, właściciel dóbr w Bełzcu powiat Złoczów.

Ołomuniec, dnia 24. marca 1916.

Nr. 79.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 2. lipca 1916 L. 9.744/pr. o dalszym poborze dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu 1916.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 20. czerwca 1916 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 5. maja 1916, w sprawie dalszego poboru dodatków krajowych w dotychczasowej wysokości w II. półroczu 1916, a to pod warunkami, unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898 i z zastrzeżeniem stanowczego ustalenia wysokości dodatków krajowych na rok 1916 na podstawie budżetu krajowego, który Sejm krajowy uchwali.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały Wydziału krajowego dodatek krajowy:

a) po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowym podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-

klasowym i 5% podatku od domów wolnych od podatku czynszowego;

b) po 78 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości w państwowych podatkach bezpośrednich osobistych, wprowadzonych ustawą z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. Nr. 220., z wyjątkiem podatku dochodowego, unormowanego ustawą z dnia 23. stycznia 1914 Dz. u. p. Nr. 13.;

c) opodatkowani w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod a) wymienionych po 68 groszy, zaś do podatków pod b) wymienionych po 74 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XIX. Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1916.

Nr. 80.

Ustawa

z dnia 26. maja 1916 w przedmiocie budowli w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie miasta Lwowa, wykonać się mających po myśli § 1. ustęp 20. ustawy z 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 54.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§ 1.

Budowle wykonane w górnym biegu rzeki Pełtwi i jej dopływów w obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa, w myśl § 1. punkt 20. ustawy z 9. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 54. mają być w miarę wykończenia poszczególnych części, oddane po skolaudowaniu komisyonalnie na wyłączną własność król. stoł. miasta Lwowa w stanie zdatnym do publicznego użytku.

Gmina król. stoł. miasta Lwowa utrzymywać będzie te budowle w takim samym stanie wyłącznie swoim kosztem.

§ 2.

Z chwilą objęcia przez gminę wspomnianych wyżej budowli w części lub w całości, mają co do nich moc prawną postanowienia obowiązujących w mieście przepisów policyjno-budowniczych i sanitarnych.

§ 3.

O ile budowle rzeczone spełniać będą także przeznaczenie dotychczasowych miejskich kanałów publicznych, to już przez oddanie ze strony gminy tych budowli w całości lub w części do publicznego użytku, temsamem uznany zostaje miejski kanał publiczny, którego przeznaczenie spełniać ma dana budowla, za zaniechany.

W tym razie właściciele realności, których domowe zbiorniki kloaczne, względnie wychodki, połączone są z dotychczasowym miejskim kanałem publicznym, są obowiązani w pewnym przez Magistrat oznaczyć się mającym terminie, połączenie to swoim kosztem znieść, a natomiast wykonać również swoim kosztem, względnie przeprowadzić brakujące dotąd połączenie z nową budowlą, stosując się przytem pod innymi względami ściśle do obowiązujących w mieście przepisów (obecnie ustawy z 8. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 139.).

To samo obowiązuje również w wypadku, gdy już w czasie wykonania powyższych budowli zajdzie potrzeba zniesienia istniejącego połączenia z miejskim kanałem publicznym, przeprowadzenia tego połączenia, albo wykonania brakującego połączenia z budowlą w toku będącą.

§ 4.

Dochód z opłat gminnych za połączenie domowych zbiorników kloacznych względnie wychodków z budowlami, o których mowa służyć ma przedewszystkiem na cele utrzymauia tych budowli.

§ 5.

Magistrat, w porozumieniu z Komisyą regulacyi rzek w Galicyi, utworzoną w myśl § 8. ustawy z 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103,

względnie z Wydziałem krajowym, wyda i ogłosi szczegółowe, właścicieli realności obowiązujące przepisy o wykonaniu połączeń domowych zbiorników kloacznych względnie wychodków z budowlami wspomnianemi w § 1. niniejszej ustawy.

§ 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

§ 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, 26. maja 1916.

Franciszek Józef m. p. **Trnka** m. p.

Nr. 81.

Rozporządzenie

Wydziału Krajowego z dnia 24. czerwca 1916 L. W. 81.766 w przedmiocie zezwolenia gminie Tartaków powiat Sokal na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Tartaków pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 (szesnaście) hal. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 16 (szesnaście) Kor.;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych na-

pojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) Kor.;

3) od jednego hektolitra piwa do końca r. 1917 po 3 (trzy) Kor. 40 h. jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków, zaś w r. 1918 i 1919 po 2 (dwie) Kor.;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 10 (dziesięć) Kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Tartaków.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. czerwca 1916 L. W. 81.635 w przedmiocie zezwolenia gminie Krystynopol powiat Sokal na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Krystynopol pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) Kor.;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) Kor.;

3) od jednego hektolitra piwa do końca r. 1917 po 3 (trzy) Kor., jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków, a w r. 1918 i 1919 po 2 (dwie) Kor.;

4) od jednego hektolitra miodu, nalewek miodowych, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 20 (dwadzieścia) Kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Krystynopol.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. czerwca 1916 L. W. 82.273 w przedmiocie zezwolenia gminie Rymanów powiat Sanok na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Rymanów pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 15 (piętnaście) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 15 (piętnaście) Kor.;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rozolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 10 (dziesięć) Kor.;

3) od jednego hektolitra piwa do końca roku 1917 po 3 (trzy) K., jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych do-

datków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 125% tych podatków, zaś w r. 1918 i 1919 po 2 (dwie) Kor.;

4) od jednego hektolitra miodu po 20 (dwadzieścia) Kor.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rymanów.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 84.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z 5. lipca 1916, L. XVIII. 129.041/118 dotyczące drobnego handlu owocami strączkowymi.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z 11. czerwca 1916, Dz. p. p. Nr. 176. zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla drobnej sprzedaży owoców strączkowych (fasoli, bobu i grochu) ustanawia się cenę na 88 h. za kilogram.

Dla miejscowości, położonych w obrębie dalszym niż 10 km. od właściwej kolejowej stacyi dostawy zezwala się ze względu na wyższe koszta dostawy podwyżkę o 2 h. na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi.

§ 2.

Każdy sprzedawca owoców strączkowych ma odpis niniejszego rozporządzenia jakoteż obwieszczenia przewidzianego w § 1. ustęp ostatni umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporzą-

dzenia Cesarskiego z 11. czerwca 1916, Dz. p. p. N. 176. przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 2.000 K. albo aresztem do 3 miesięcy — przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

[illegible] — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XX. Wydana i rozesłana dnia 31. lipca 1916.

Nr. 85.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 11. lipca 1916, L. XVIII. $\frac{135.588}{244}$ dotyczące podwyższenia dziennej racyi spożycia zboża i wyrobów młynarskich dla osób zajętych przy żniwach.

Na podstawie §. 2. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z 25. czerwca 1916, Dz. p. p. Nr. 196, zarządzam, co następuje:

Jako dzień, od którego osoby, zajęte bezpośrednio przy żniwach (żniwiarze) mogą spożywać przyznane im w §. 1. rozporządzenia ministeryalnego z 25. czerwca 1916, Dz. u. p. Nr. 196, do 1. października 1916, dziennie na głowę 500 g. zboża lub 400 g. mąki (7 kg. zboża lub 5 kg. 60 dg. mąki na okres 14 dni) oznacza się dzień 15. lipca 1916.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 86.

Obwieszczenie

c. k. gal. Namiestnictwa z dnia 16. lipca 1916, L. 125.102/IX a. w przedmiocie urządzenia ogrzewalni we Lwowie (w km. 342·5—343·4 linii kolejowej Lwów-Podwołoczyska).

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych reskryptem z 6. czerwca 1916 L. 16.884/11 uznało na podstawie Cesarskiego rozporządzenia z 16. października 1914 Dz. u. p. Nr. 284 urządzenie ogrzewalni we Lwowie (w km. 342·5—343·4 linii kolejowej Lwów-Podwołoczyska) za uprzywilejowaną budowę.

Wskutek tego co do dalszego postępowania mają zastosowanie postanowienia tego rozporządzenia Cesarskiego względnie rozporządzenia Ministerstwa kolei żelaznych z 28. lutego 1915 Dz. u. p. Nr. 54.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Nr. 87.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. lipca 1916 L. 79.426 w sprawie przedłużenia gminie miasta Jarosławia koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy §. 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie m. Jarosławia na dalszych lat trzy koncesyę z dnia 1. maja 1895 (Dz. u. kr. Nr. 42) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXI. Wydana i rozesłana dnia 12. sierpnia 1916.

Nr. 88.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 24. lipca 1916, L. 149.309/XIX. w sprawie ograniczenia spożycia mięsa i tłuszczu.

W wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 14. lipca 1916, Dz. p. p. Nr. 218, zarządzam co następuje:

§ 1.

Stosownie do przepisu §§ 1. i 2. powołanego rozporządzenia ministeryalnego nie dozwolona jest we wtorki i w piątki sprzedaż mięsa surowego lub przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego i t. p.), jako też podawanie mięsa i potraw, w całości lub w części z mięsa sporządzanych, wreszcie spożywanie mięsa i potraw, w całości lub w części z mięsa przyrządzanych w gospodarstwach domowych (prywatnych).

§ 2.

Zakaz ten nie odnosi się do tłuszczów surowych i topionych, do słoniny bezmięsnej, krwi, szpiku, wywarów mięsnych oraz do zwykłego salcesonu, kiszek krwawych i kiszek wątrobianych (pasztetowych).

§ 3.

Wyrób kiełbas i kiszek ogranicza się na podstawie § 11. powołanego rozporządzenia ministeryalnego do następujących gatunków: kiełbasek, serdelek (serwoladek), kiełbasy siekanej wędzonej i nie wędzonej, zwykłego salcesonu, kiszek krwawych i kiszek wątrobianych (pasztetowych). Wyrób wszelkich innych gatunków kiełbas i kiszek jest wzbroniony.

§ 4.

Przedsiębiorcom nie wolno brać do przechowania lub chłodzenia mięsa i wyrobów mięsnych od konsumentów.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 5.000 koron, lub aresztem do sześciu miesięcy. Jeżeli zaś przekroczenie zostało popełnione przy wykonywaniu przedsiębiorstwa przemysłowego, może być ponadto, o ile zachodzą wymogi § 133 b. ustęp 1. lit. a. ustawy przemysłowej, orzeczoną utrata uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 15. maja 1915, Dz. u. k. Nr. 27.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXII. Wydana i rozesłana dnia 23. sierpnia 1916.

Nr. 89.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 31. lipca 1916, L. 87.118, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sambor—Mościska.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Samborze na lat pięć koncesyę z dnia 19. lipca 1899 (dz. u. kr. Nr. 91/VIII) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sambor—Mościska w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 90.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 31. lipca 1916, L. 87.952, w sprawie przedłużenia gminie miasta Przemyśla koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Przemyśla na lat trzy koncesyę z dnia 22. maja 1897 (dz. u. kr. Nr. 32) do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIII. Wydana i rozesłana dnia 20. września 1916.

Nr. 91.

Ogłoszenie

c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 11. lipca 1916, L. 1833 ex 1914, w sprawie ustanowienia rejonu ochronnego w gminie katastralnej Świerczków dla źródeł, zasilających wodociąg miasta Tarnowa.

C. k. Urząd górniczy okręgowy w Jaśle, w porozumieniu z c. k. Starostwem w Tarnowie, wskutek prośby Zarządu wodociągów miasta Tarnowa i po przeprowadzeniu dochodzeń i rozpraw komisyjnych rozporządzeniem z dnia 26. lutego 1914, L. 826, ustanowił w myśl postanowień §§. 18, 220 i 222 powszechnej ustawy górniczej z 23 maja 1854 roku, Dz. ust. p. Nr. 146, oraz §§. 72 i 75, ustawy naftowej krajowej, Dz. ust. i rozp. kraj. dla Galicyi Nr. 61, ze względów dobra publicznego dla zabezpieczenia źródeł zasilających wodociąg miasta Tarnowa, rejon ochronny w gminie katastralnej Świerczków, powiat Tarnów, w granicach następujących:

Granica południowa ciągnie się ku zachodowi od punktu zetknięcia się drogi parc. gr. lk. 423/2, położonej w gminie katastralnej Świerczków z lewobrzeżnym równoległym wałem rzeki Biała, wzdłuż północnej granicy tejże drogi, oznaczonej lk. 423/2 i 423/1, do punktu zetknięcia się tej ostatniej z parc. drogową lk. 427, następnie przez tę drogę wzdłuż północnej granicy parc. drogowej lk. 405, jednakowoż z wyłączeniem zabudowań gospodarczych, na parc. gr. lk. 152/1 i parc. bud. lk. 12/2 12/3 i 66, aż do wału ochronnego na parc. gr. lk. 223/4, dalej wzdłuż północnej granicy parc. drogowej lk. 437/1 i 428/10 aż do punktu zetknięcia się tej ostatniej z granicą gminy Ostrów. Następnie wzdłuż tej granicy aż do punktu zetknięcia się z prawobrzeżnym równoległym wałem rzeki Dunajec, oznaczonym lk. 75/16.

Granica zachodnio-północna biegnie ku północy od tegoż punktu zetknięcia się granicy gminy Ostrów, z prawobrzeżnym równoległym wałem rzeki Dunajec, lk. 75/16, wzdłuż tego wału, aż do punktu zetknięcia się tegoż z lewobrzeżnym równoległym wałem rzeki Biała.

Od tego punktu rozpoczyna się granica północno-wschodnia, biegnąca w kierunku południowym wzdłuż lewobrzeżnego równoległego wału rzeki Biała aż do punktu wyjścia, to jest do punktu zetknięcia się tegoż z parcelą drogową lk. 423/2.

W tym, w ten sposób oznaczonym rejonie ochronnym zakazano na czas trwania wymagających niniejszego zarządzenia względów publicznych, prowadzenie jakichkolwiek robót poszukiwawczych tak za minerałami zastrzeżonymi powszechną ustawą górniczą, jakoteż za minerałami żywicznemi wymienionymi w § 1 naftowej ustawy krajowej z 22. marca 1908, Dz. ustaw i rozp. kraj. Nr. 61.

To zarządzenie uzasadnione jest z jednej strony doniosłością, jaką ustanowiony rejon ochronny posiada ze względu na dobro publiczne, zaś z drugiej strony tą okolicznością, iż wedle opinii znawców w granicach powyżej zakreślonego rejonu ochronnego można zupełnie wykluczyć znajdowanie się minerałów żywicznych, zaś co do minerałów pow. ustawą górniczą zastrzeżonych, występują jedynie ślady lignitu który do exploatacyi się nie nadaje.

C. k. Starosta górniczy:

Radca Dworu:

Gerżabek.

Nr. 92.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 25. sierpnia 1916. L. 704/366 w sprawie mielenia i śrótowania zboża przez producentów rolnych zaopatrujących się z własnych zapasów.

Na podstawie Ces. rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176 zarządzam co następuje:

§ 1.

Osoby wymienione w § 3. ustęp 1-szy lit. *a)* przytoczonego cesarskiego rozporządzenia (producenci rolni zaopatrujący się z własnych zapasów) mogą mleć albo śrótować zboże w młynach gospodarczych, młyny zaś przyjmować zboże do mielenia lub śrótowania jedynie na podstawie poświadczenia dla młyna, wystawionego przez właściwą zwierzchność gminną. (Wzór 1).

Ilość zboża, którą wolno naraz przemleć lubześrótować nie może przenosić dopuszczalnego trzymiesięcznego zapotrzebowania na wyżywienie.

§ 2.

Prośby o wydanie poświadczenia dla młyna należy wnosić ustnie lub pisemnie we właściwym urzędzie gminnym oznaczając w nich młyn i podając rodzaj i w kilogramach ilość zboża przeznaczonego do zmielenia.

§ 3.

Urzędy gminne wydawać będą poświadczenia dla młyna w dwu równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostanie dla celów ewidencyi i kontroli w urzędzie gminnym, drugi otrzyma strona za potwierdzeniem odbioru.

Poświadczenie dla młyna uprawnia do transportu i żądania zmielenia względnieześrótowania oznaczonej w niem ilości zboża w młynie w poświadczeniu wymienionem. Na żądanie organów kontrolujących władzy należy je okazać.

§ 4.

Młynom gospodarczym nie wolno wymielać żyta i pszenicy poniżej 75% — jęczmienia poniżej 70%.

Dopuszczalny rozkurz nie może przy mieleniu przenosić 4% przy śrótowaniu 3%.

§ 5.

Wydanie mąki lub wyrobów śrótowych winien młynarz stwierdzić na odwrotnej stronie poświadczenia dla młyna i zwrócić je stronie po zanotowaniu w zapisku dla młynów gospodarczych (wzór 2).

§ 6.

Młyny gospodarcze nie mogą pobierać wynagrodzenia za mlewo ani w zbożu, ani w produktach, uzyskanych ze zboża, oddanego do zmielenia względnie śrótowania, ani też tych produktów pod żadnym innym tytułem zatrzymywać.

§ 7.

Zużyte poświadczenie dla młyna należy do 3 dni przedłożyć napowrót urzędowi gminnemu.

§ 8.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176 przez polityczne władze powiatowe grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 9.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi bezzwłocznie w życie.

C. k. Namiestnik

Generał **Diller** m. p.

Wzór 1.

L.

Poświadczenie dla młyna.

Imię i nazwisko

zamieszkały w

Nr. domu

zatrudnienie

wiezie do młyna

dla zmełcia (rodzaj, ile)

W d. 1916.

Podpis Naczelnika gminy
(przełożonego obszaru)

URZĄD GMINNY

L.

Poświadczenie dla młyna.

Imię i nazwisko

zamieszkały w

Nr. domu

zatrudnienie

wiezie do młyna

dla zmełcia (rodzaj, ile)

W dnia 1916

Pieczęć

Podpis Naczelnika gminy
(przełożonego obszaru)

Odwrotna strona.

Wydano z młyna

(rodzaj produktów mlewnych, ile)

zapisano w księdze zapisków mlewa pod l. p.

W dnia 1916.

Podpis młynarza

Powiat .... Wzór 2. Młyn ....

Gmina .... Nr. domu ....

Zapisek dla młynów gospodarczych

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Pozycya	Przywiezione zboże							wyrobiono mąki wzgl. wyśrótowano				UWAGA
	Imię i nazwisko	Gmina zamieszkania	Nr. domu	Nr. poświadczenia dla młyna	Dzień przywozu	Rodzaj zboża	Ilość w kg.	mąka	wyroby śrótowe	otręby	Dzień wydania mąki i otrąb	
	strony							w kg.				

Powiat .... Wzór 3. **Gmina** ....

Do

c. k. Starostwa

w ....

Niżej wymienionym wydano w czasie od .... **do** .... **poświadczenia dla młyna**

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Nazwisko	Nr. domu	Rodzaj	Ilość	Wydano poświadczenie na		Oznaczenie młyna, dla którego wydano poświadczenie	W gospodarstwie domowem strony jest na wyżywieniu osób po				Ilość koni	Ilość dotychczas wydanych poświadczeń	Zezwolone dotychczas na zmielenie zboże wystarczy na wyżywienie do	Zezwolony obecnie przemiał wystarczy na wyżywienie do	UWAGA
				mielenie	śrótowanie		244	300	366	500					
strony		zboża do mielenia		dnia			gramów zboża								

Nr. 93.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z 26 sierpnia 1916. L. 780/406/XVIII. którem uzupełnia się rozporządzenie z dnia 5. lipca 1916, L. 129041/XVIII Dz. u. kr. Nr. 84. dotyczące drobnego handlu owocami strączkowymi.

Na podstawie § 19 rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916. Dz. p. p. Nr. 176. zarządzam co następuje.

Artykuł I.

§ 1 rozporządzenia z 5 lipca 1916. L. 129041/118/XVIII. Dz. u. kr. Nr. 84., którem ustanowiono ceny owoców strączkowych w drobnym handlu ma brzmieć:

Dla drobnej sprzedaży owoców strączkowych ustanawia się następujące ceny za kilogram:

fasola, bób i groch z wyjątkiem łuszczonego . . . . . . 88 h.
groch łuszczony . . . . 1 K 20 h.

Dla miejscowości położonych w obrębie dalszym niż km. 10. od właściwej kolejowej stacyi dostawy zezwala się ze względu na wyższe koszta dostawy podwyżkę o 2 h. na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. instancyi.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał **Diller** m. p.

Nr. 94.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 29 sierpnia 1916. L. 1017/XIX., którem zmienia się postanowienia § 1. rozporządzenia z dnia 29 maja 1916. Dz. u. kr. Nr. 66, w sprawie uregulowania handlu jaj.

Na podstawie art. I. § 1. rozporządzenia c. k. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 20 maja 1916. Dz. u. p. Nr. 146., zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 1. rozporządzenia z dnia 29 maja 1916. Dz. u. kr. Nr. 66. ma brzmieć: »Do miejscowości poza obrębem Galicyi wolno przesyłać jaja wozem lub zapomocą ludzi jedynie za zezwoleniem transportowem, które wystawia polityczna Władza I. Instancyi według wzoru przepisanego w dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 146«.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał **Diller** m. p.

Nr. 95.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 6. września 1916 w sprawie ustanowienia cen maksymalnych w drobnej sprzedaży ziemniaków.

W wykonaniu postanowienia § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. sierpnia 1916, L. 255. Dz. u. p. postanawiam co następuje:

§ 1.

W drobnej sprzedaży ziemniaków ze zbioru austryackiego w roku 1916, to jest, jeżeli sprzedaje się ilości poniżej jednego cetnara metrycznego konsumentowi, nie wolno żądać cen wyższych od cen następujących:

Ceny podane za jeden kilogram zdrowych, odpowiednio suchych, niekiełkujących ziemniaków, z wyjątkiem ziemniaków rogalkowych.		
W czasie	ziemniaki wybierane ręką, czyste i conajmniej wielkości kurzego jaja.	ziemniaki nie wybierane
od 7 do 19 września 1916 roku . . .	15 halerzy	13 halerzy
od 20 września 1916 do 28 lutego 1917 r.	12 halerzy	10 halerzy
od 1 marca począwszy nadal	14 halerzy	12 halerzy

Dla tych gmin, których potrzeby nie może zaspokoić ilość ziemniaków, zebrana w obrębie gminy, może powiatowa władza polityczna ustanowić za zgodą c. k. Namiestnictwa odpowiednie dodatki do wyżej wyszczególnionych cen maksymalnych.

Ułamki półhalerzowe lub powyżej połowy halerza, które wypadną z obliczania ceny maksymalnej za ilości mniejsze niż jeden kilogram, liczyć się mają za pełnego halerza.

§ 2.

Przekroczenia tego rozporządzenia i postanowień, na jego podstawie wydanych, będą karane, o ile nie podlegają surowszej karze, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

Jeśli przekroczenia dopuści się przemysłowiec, można orzec nadto utratę uprawnienia przemysłowego, o ile zajdą warunki §. 133 b. ustęp 1 lit. a ustawy przemysłowej.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 7 września 1916 r.

C. k. Namiestnik
Generał **Diller** w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIV. Wydana i rozesłana dnia 24. września 1916.

Nr. 96.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. września 1916. L. 1248/XIX, którem zmienia się częściowo postanowienia rozporządzenia z dnia 24. lipca 1916. Dz. u. kr. Nr. 88. w sprawie ograniczenia spożycia mięsa i tłuszczu.

W wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. września 1916. Dz. p. p. Nr. 285, zarządzam co następuje:

Artykuł I.

§ 1. rozporządzenia z dnia 24. lipca 1916. Dz. u. kr. Nr. 88. w sprawie ograniczenia spożycia mięsa i tłuszczu winien brzmieć jak następuje:

§ 1.

»Niedozwoloną jest w trzech dniach tygodnia, a to w poniedziałki, środy i piątki, sprzedaż mięsa surowego lub przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego i t. p.), jakoteż podawanie mięsa i potraw w całości lub w części z mięsa przyrządzonych, wreszcie spożywanie mięsa i potraw w całości lub w części z mięsa przyrządzonych w gospodarstwach domowych (prywatnych).

We środy wolno sprzedawać, podawać i spożywać baraninę«.

Artykuł II.

Reszta postanowień rozporządzenia z dnia 24. lipca 1916. Dz. u. k. Nr. 88. pozostaje w mocy.

Artykuł III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 97.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. września 1916. L. 1371/XIX., którem zarządza się w Galicyi spis zapasów tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych wedle stanu z dnia 20 września 1916.

Na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. sierpnia 1916. Dz. u. p. Nr. 276. zarządza się spis zapasów tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych wedle stanu z dnia 20. września 1916. roku.

Producenci tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych, przedsiębiorcy gospodarstw rolnych (rolnicy, tudzież handlarze takich towarów i inni przemysłowcy, którzy produkty pomienionego rodzaju mają w przechowaniu dla siebie lub dla drugich, obowiązani są zapasy te wedle stanu z dnia 20. września 1916. najpóźniej do dnia 23. września 1916. zgłosić u politycznej władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym te zapasy się znajdują.

Zapasy, które dnia 20. września 1916. roku znajdują się w przewozie, winien odbiorca zgłosić w przeciągu trzech dni po ich odbiorze.

Przez tłuszcze surowe w znaczeniu tego obwieszczenia rozumieć należy tłuszcz z bydląt, świń, owiec i drobiu w stanie nieprzetopionym (tkanka tłuszczowa); przez produkty tłuszczowe rozumieć należy tłuszcze oczyszczone sporządzone z tłuszczów surowych, dalej słoninę w jakikolwiek sposób przyrządzoną, masło, smalec maślany, tłuszcz roślinny, margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne.

Od obowiązku zgłoszenia wyłączone są zapasy, znajdujące się w przechowaniu Państwa (urzędów cłowych, państwowych domów składowych) lub publicznych przedsiębiorstw transportowych, dalej zapasy, które znajdują się w zachowaniu Zarządu wojskowego, tudzież zapasy będące w posiadaniu osób, które są wyłącznie konsumentami.

Do zgłoszenia używać należy wyłącznie urzędowych formularzy zgłoszeń, znajdujących się u politycznych Władz powiatowych i u Zwierzchności gminnych.

Arkusz zgłoszeń musi zgłaszający podpisać. Arkusz niepodpisany uchodzi za nieoddany.

Istniejące zapasy należy zgłosić **w pełnej ilości.** Nie wolno tedy czynić jakichkolwiek potrąceń dla własnego zapotrzebowania lub na jakikolwiek inny cel.

Władza jest uprawniona celem skontrolowania poczynionych zeznań zapasy tłuszczów w ubikacyach przedsiębiorstwa, magazynach i innych lokalnościach każdego czasu przeglądać i w razie zaniechania zgłoszenia lub zgłoszenia niezgodnego z prawdą zapasy ustalić na koszt strony.

Kto zataja rozmyślnie przed Władzą będące w jego posiadaniu lub przechowaniu zapasy tłuszczów, kto przy zgłoszeniu zapasów nie dostarczy żądanych od niego dat w ciągu wyznaczonego terminu, kto wzbrania się odpowiedzieć na skierowane do niego pytania lub da odpowiedź nieprawdziwą będzie karany, o ile nie podlega surowszej karze, przez powiatowe Władze polityczne karą pieniężną aż do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przedsiębiorstwa, może być ponadto, o ile zachodzą warunki z § 133 b. ustęp 1. lit. a. ordynacyi przemysłowej, zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 98.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa w Białej z dnia 7. września 1916• L. 13349/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, iż Jego Cesarska i Królewska Apostolska Mość postanowieniem z dnia 4. lutego 1916. raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 27. lutego 1914.

UCHWAŁA.

Sejm zmienia brzmienie ustępu II. i dalszych §§ 1, § 24. i § 25. statutu krajowej Centralnej Kasy dla spółek rolniczych we Lwowie, a mianowicie:

ustęp II. i dalsze § 1-go mają opiewać:

»Zakładowy kapitał Centralnej Kasy, ustanowiony pierwotnie w sumie 2 milionów koron, podwyższa się do sumy 5,000.000 K.«

Mianowicie przekazał Sejm cały fundusz pożyczkowy, utworzony dla Spółek oszczędności i pożyczek uchwałą sejmową z dnia 16. marca 1899. na rzecz Centralnej Kasy.

Z chwilą ukonstytuowania Centralnej Kasy przeszły na Kasy wszystkie aktywa i pasywa rzeczonego funduszu pożyczkowego, którego kapitał własny wynosił z końcem roku 1906. kwotę 402.363 K. 77 h.

Wydział krajowy upoważnionym został na rachunek subwencyi krajowej, przyznanej na lat 50 w rocznych kwotach po 40.000 K. temuż funduszowi pożyczkowemu uchwałą sejmową z dnia 16. marca 1899. zaciągnąć imieniem kraju pożyczkę w takiej wysokości, jaka możliwa była przy racie amortyzacyjnej 40.000 K.

Całą gotówkę z tej pożyczki uzyskaną, Wydział krajowy złożył na kapitał zakładowy Centralnej Kasy.

Reszta kapitału w sumie 2,000.000 K. pierwotnie ustanowionego miała być zebrana z czystych zysków Kasy, według postanowień § 24. niniejszego statutu.

Celem dalszego podwyższenia kapitału zakładowego Centralnej Kasy do wysokości 5 milionów koron otrzymuje Wydział krajowy upoważnienie do zaciągnięcia imieniem kraju pod możliwie najkorzystniejszymi warunkami pożyczki w takiej wysokości, aby uzyskana z niej

gotówka wystarczyła na uzupełnienie kapitału zakładowego Centralnej Kasy do pełnej sumy 5 milionów koron.

§ 7. statutu odpada w całości, a wskutek tego wszystkie następne §§. otrzymują liczby porządkowe o jeden mniejsze od dotychczasowych.

§ 24. (obecnie jako § 23) zmienia się i ma opiewać:

»Z czystego zysku wykazanego rocznem zamknięciem rachunków przypadało 10% funduszowi rezerwowemu, zaś reszta zysku kapitałowi zakładowemu Centralnej Kasy.

Gdy kapitał zakładowy uzupełniony zostanie do wysokości 5 milionów koron, wówczas wpływać będzie cały czysty zysk do funduszu rezerwowego Centralnej Kasy, dopóki tenże nie wzrośnie do sumy jednego miliona koron«.

§ 25. (obecnie § 24.) zmienia się i ma opiewać:

»Fundusz rezerwowy służy na pokrycie ewentualnych strat i na zabezpieczenie wszystkich zobowiązań Centralnej Kasy«.

»Gdy fundusz rezerwowy dosięgnie jednego miliona koron, wówczas zysk Centralnej Kasy ma być użyty przedewszystkiem na pokrywanie rat annuitetowych dalszej pożyczki, jaką ma Wydział krajowy zaciągnąć w myśl ostatniego ustępu § 1. na uzupełnienie kapitału zakładowego Centralnej Kasy do 5 milionów koron. O użyciu zaś ewentualnej pozostałości zysku, jak również po użyciu czystego zysku po całkowitem umorzeniu powyższej pożyczki orzeknie Sejm krajowy«.

Dla umorzenia zaciągnąć się mającej pożyczki na dopełnienie kapitału zakładowego Centralnej Kasy do 5 milionów koron przeznacza Sejm z funduszu krajowego począwszy od 1. lipca roku 1914 kwoty odpowiadające racie rocznej (annuitetowej) tak długo, dopóki obowiązek uiszczania annuitetów nie przejdzie na Krajową Centralną Kasę w myśl poprzednich ad II. postanowień. Na pokrycie tego wydatku postanawia Sejm krajowy wstawić do preliminarza wydatków funduszu krajowego na rok 1914. kwotę 100.000 K.

Biała, dnia 7. września 1916.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Nr. 99.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika Galicyi z dnia 11. września 1916. L. XVI. a. $\frac{178.566}{l.\ 861}$ w sprawie ustanowienia terminów strzyży owiec.

Na zasadzie § 1 (drugi ustęp) rozporządzenia ministeryalnego z 21. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 149. ustanawia się następujące termina dla strzyży owiec w Galicyi:

§ 1.

Strzyży wiosennej owiec matek i baranów (skopów i tryków) można dokonywać w powiatach politycznych Bochnia, Brody, Brzesko, Chrzanów, Cieszanów, Dąbrowa, Gródek Jagielloński, Jarosław, Jaworów, Kamionka Strumiłowa, Kolbuszowa, Kraków, Lwów, Mielec, Nisko, Przeworsk, Radziechów, Rawa Ruska, Ropczyce, Sokal, Tarnobrzeg, Tarnów, Wieliczka i Żółkiew, oraz w obrębie miast Krakowa i Lwowa w czasie od 15. maja do 15. czerwca, w innych zaś politycznych powiatach Galicyi w czasie od 15. kwietnia do 31. maja.

§ 2.

W powiatach politycznych Biała, Brzesko, Cieszanów, Dąbrowa, Dobromil, Drohobycz, Gorlice, Grybów, Jaworów, Kamionka Strumiłowa, Krosno, Limanowa, Lisko, Myślenice, Nowy Sącz, Nowy Targ, Przemyśl, Radziechów, Rzeszów, Skole, Sokal, Stary Sambor, Tarnów, Turka, Wadowice, Zborów, Złoczów i Żywiec, wolno dokonywać także **strzyży jesiennej** owiec matek i baranów (skopów i tryków) w czasie od 15. września do 15. października.

Ci jednak hodowcy, którzy w latach poprzedzających wybuch wojny dokonywali strzyży raz tylko, mogą i na przyszłość przedsiębrać strzyżę tylko raz na rok, w jednym z terminów wyznaczonych niniejszem rozporządzeniem dla dotyczącego politycznego powiatu.

§ 3.

Strzyża jagniąt (jarek) może się odbywać w całym kraju Galicyi jedynie w miesiącu lipcu.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego obwieszczenia będą karały Władze polityczne według § 2. rozporządzenia ministeryalnego z 21. maja 1916. Dz. p. p. Nr. 149. grzywnami do 5000 koron lub według własnego uznania aresztem do 6 miesięcy, a to o ile czyn karygodny nie podlega surowszym przepisom karnym.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller m. p.

Nr. 100.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 7-go września 1916 r., L. 1451/XIX w sprawie uregulowania obrotu ziemniakami ze zbioru 1916 r.

Na podstawie upoważnienia c. k. Ministra spraw wewnętrznych udzielono na zasadzie §-fu 23-go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4-go sierpnia 1916 r., Dz. u. p. Nr. 244 zmienia się postanowienia §§ 4, 5, 6 i 20 tegoż rozporządzenia ministeryalnego i postanawia się w szczególności co następuje:

§ 1.

Ustalenie wyników zbioru i ustalenie zapotrzebowania ziemniaków w tych gospodarstwach, które zaopatrują się w ziemniaki własnego zbioru, w myśl §§ 4 i 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4-go sierpnia 1916 r. Dz. u. p. Nr. 244, winno nastąpić nie w drodze zgłoszeń przez poszczególnych producentów w urzędzie gminnym, lecz w drodze badań przeprowadzić się mających przez gminy, względnie obszary dworskie i zbiorowego zgłoszenia wyników u powiatowych Władz politycznych.

Zgłoszenia, które uskutecznić należy po zbiorze ziemniaków, najpóźniej do dnia 30-go października 1916 r., winny zawierać następujące daty.

1) łączny obszar gruntów użytych w obrębie gminy względnie obszaru dworskiego pod uprawę ziemniaków,

2) ilość zebranych ziemniaków w cetnarach metrycznych,
3) zapotrzebowanie ziemniaków na spożycie i na karmę do czasu nowych zbiorów,
4) zapotrzebowanie na sadzenie,
5) zapotrzebowanie dla zakładów przerabiających ziemniaki z własnej produkcyi, jak gorzelnie rolnicze, suszarnie ziemniaków, krochmalarnie i t. p.

§ 2.

Przesyłki ziemniaków ponad 100 kg. poza granice Galicyi będą przyjmowane do transportu kolejowego tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone będzie poświadczenie transportowe, przepisane w dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4-go sierpnia 1916 r. Dz. u. p. Nr. 244.

Do wystawiania poświadczeń transportowych upoważniona jest Galicyjska Filia Wojenna Zakładu obrotu zbożem.

Do przesyłek zarządu wojskowego nie potrzeba tego rodzaju poświadczenia transportowego.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów jak i każde współdziałanie w udaremnieniu obowiązków tem rozporządzeniem nałożonych, o ile nie podlegają surowszej karze będą karane wedle przepisu § 25. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4-go sierpnia 1916 r., Dz. u. p. Nr. 244.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 101.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10. września 1916, L. 1372/XIX. w sprawie uregulowania obrotu tłuszczami surowymi, produktami tłuszczowymi i olejami jadalnymi.

Część XXIV. — 101. Rozporządzenie c. k. Namiestnika z d. 10. września 1916. L. 1372/XIX.

Na podstawie rozporządzenia Ministra spraw wewnętrznych z dnia 30. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 276 zarządzam, co następuje:

§ 1.

Od dnia 17. września 1916 wolno w miastach, miasteczkach i miejscowościach fabrycznych i przemysłowych Galicyi wydawać za odpłatą tłuszcze surowe, produkty tłuszczowe i oleje jadalne konsumentom tylko za okazaniem ważnej karty dla kontroli spożycia tłuszczów i za odłączeniem ważnych na dany tydzień odcinków karty w ilości odpowiadającej żądanej ilości tłuszczów.

W znaczeniu niniejszego rozporządzeuia rozumieć należy przez tłuszcze surowe: tłuszcz w stanie nieprzetopionym (tkanka tłuszczowa) z bydląt, świń, owiec i drobiu; przez produkty tłuszczowe: tłuszcze oczyszczone sporządzone z tłuszczów surowych, słoninę w jakikolwiek sposób przyrządzoną, masło, smalec maślany, tłuszcz roślinny, margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne; przez oleje jadalne wszelkie rodzaje olejów spożywanych przez ludzi.

§ 2.

Karty dla kontroli spożycia tłuszczów wydawane będą z urzędu według wzoru, wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku I. Osoby ciężko pracujące, które po myśli § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 15 uprawnione są do poboru zwiększonej racyi spożycia produktów młynarskich, otrzymują karty dla kontroli spożycia tłuszczów na podwyższoną racyę spożycia według wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku II.

Dla dzieci aż do ukończenia pierwszego roku życia nie wyda się kart wogóle, dla dzieci w wieku od ukończonego pierwszego do ukończonych trzech lat życia wydaje się karty tylko z połową odcinków.

§ 3.

Ważność kart dla kontroli spożycia tłuszczów nie jest ograniczoną do tego okręgu administracyjnego, w którym zostały wystawione.

Karty są nieprzenośnymi publicznymi dokumentami. Ich sfałszowanie będzie karane podług ustawy karnej.

Wystawia się je na 4 tygodnie, uprawniają jednakowoż w ciągu jednego tygodnia do poboru tylko ilości tłuszczów przypadającej na ten czasokres a każdorazowo oznaczonej przez Ministra spraw wewnętrznych.

§ 4.

Karty dla kontroli spożycia tłuszczów wydawane będą przez właściwe biura wydawania kart dla kontroli spożycia chleba i mąki albo gdzie takich kart nie zaprowadzono, przez Zwierzchności gminne tylko tym głowom gospodarstwa domowego dla nich i dla reszty najmniej jeden rok ży ia liczących członków gospodarstwa, które złożą pisemne oświadczenie, że w ich gospodarstwie domowem niema więcej jak jeden kilogram tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych na każdą w gospodarstwie domowem na wyżywieniu pozostającą osobę wliczając w to dzieci powyżej trzech lat życia, zaś nie więcej jak pół kilograma na każde dziecko w wieku od ukończonego pierwszego do ukończonego trzeciego roku życia.

Te gospodarstwa domowe, które ze względu na oznaczone w ustępie pierwszym zapasy nie są w możności złożyć takiego oświadczenia, nabywają prawo do wydawania karty dla kontroli spożycia tłuszczów z chwilą, gdy ich zapasy spadną poniżej ustanowionej w powołanem rozporządzeniu ministeryalnem ilości i gdy tedy głowa gospodarstwa domowego złoży przepisane oświadczenie.

Głowa gospodarstwa domowego obowiązaną jest tym członkom gospodarstwa, którzy nie pozostają na jej wyżywieniu, wręczyć przypadające karty na nich. Każdą zmianę ilości członków gospodarstwa domowego winna głowa gospodarstwa domowego lub jej zastępca zameldować w biurze wydawania kart.

§ 5.

Te gospodarstwa domowe, które ze względu na posiadane zapasy po myśli § 4. tego rozporządzenia, wykluczone są od poboru tłuszczów surowych produktów tłuszczowych i olejów jadalnych, otrzymują, o ile nie rozporządzają masłem na żądanie i po złożeniu oświadczenia co do ilości i jakości posiadanych zapasów dla każdej uprawnionej do poboru osoby tak długo specyalne karty dla kantroli spożycia masła, aż ich zapasy tłuszczów przy spożywaniu ilości nie przekraczającej każdorazowo oznaczonej racyi spożycia spadną do wysokości oznaczonej w § 4. ustęp. I. tego rozporządzenia. Karty te opiewają na 100 gramów masła dla jednej osoby na jeden tydzień.

Dla dzieci aż do ukończenia pierwszego roku życia nie wydaje się tych kart wogóle, dla dzieci w wieku od ukończonego pierwszego do ukończonych trzech lat życia wydaje się karty tylko z połową odcinków.

§ 6.

1. Posiadacze przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich,

2. posiadacze przedsiębiorstw, które w sposób przemysłowy wytwarzają lub przerabiają tłuszcze surowe, produkty tłuszczowe lub oleje jadalne,

3. handlarze takich materyałów tłuszczowych (także magazyny środków spożywczych) włącznie ze wszystkimi przedsiębiorcami (producentami), którzy trudnią się w sposób zarobkowy regularną sprzedażą tłuszczów i

4. zakłady wymienione w § 7. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 276 winni prowadzić książkę kontrolną wedle wzoru wydrukowanego na dołączonym do tego rozporządzenia dodatku III.

Książka kontrolna winna mieć strony bieżąco numerowane, winna być opatrzona w pieczęć urzędową gminy i ma służyć każdej chwili do wglądu politycznym władzom powiatowym względnie ich delegatom.

Polityczne Władze powiatowe są obowiązane badać od wypadku do wypadku zapiski w książkach kontrolnych.

§ 7.

Handlarze oznaczeni w § 6. punkt 3. (także magazyny środków żywności) którzy tłuszcze surowe, produkty tłuszczowe lub oleje jadalne wydają w sposób przemysłowy konsumentom, winni odcinki, odłączone od kart dla kontroli spożycia tłuszczów (§ 1) zbierać i przy okazyi żądania wystawienia kart poboru (§ 8) powołanego rozporządzenia ministeryalnego) oddawać politycznej Władzy powiatowej.

Posiadacze przedsiębiorstw rolniczych, którzy trudnią się w sposób zarobkowy regularną sprzedażą tłuszczów wyprodukowanych w tych przedsiębiorstwach, winni odcinki odłączone przy wydawaniu konsumentom zbierać i uporządkowane wedle peryodów spożycia przechować w książce kontrolnej.

§ 8.

Karty poboru tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych dla posiadaczy przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, dla posiadaczy przedsiębiorstw, które w spobów przemysłowy przerabiają tłuszcze surowe, produkty tłuszczowe lub oleje jadalne, dla handlarzy takich tłuszczów (także magazynów środków żywności) i dla zakładów wymienionych w § 7, rozporządzenia ministeryalnego

z dnia 30-go sierpnia 1916 r. Dz. u. p. Nr. 276, będą wydawane przez polityczne Władze powiatowe.

§ 9.

Bliższe postanowienia wyda polityczna Władza powiatowa.

§ 10.

Każdy jest obowiązany na żądanie władzy udzielić wyjaśnień potrzebnych do zapewnienia wykonania przepisów tego rozporządzenia.

§ 11.

Każdy jest obowiązany na wezwanie politycznej władzy powiatowej i według wskazówek przez tę władzę wydanych współdziałać jako mąż zaufania przy wykonaniu postanowień tego rozporządzenia.

§ 12.

Postanowienia §§ 6 i 8 nie mają zastosowania do przedsiębiorstw należących do Wojennego Związku dla przemysłu olejowego i tłuszczowego.

§ 13.

Przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów władz politycznych jak również wszelkie współdziałanie przy udaremnieniu ustanowionych w tem rozporządzeniu obowiązków, o ile nie podlegają surowszej karze, będą karane przez polityczne władze powiatowe karami pieniężnemi aż do 5000 koron lub aresztem aż do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie zostanie popełnione przy wykonywaniu przemysłu, natenczas może być ponadto, o ile zachodzą warunki z § 133 b, ustęp I, lit. a, ordynacyi przemysłowej, zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 14.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17. września 1916 r.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

Dodatek I.

1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.
1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.
1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	1/6 racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.

KARTA

dla kontroli spożycia tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych

na 1. 2. 3. i 4. tydzień

17/IX. do włącznie 14/X. 1916.

Ilość, jaka może być pobraną dla jednej osoby na jeden tydzień, będzie każdorazowo oznaczona przez Ministra spraw wewnętrznych i ogłoszona. Dzieci w wieku od ukończonego pierwszego roku życia do ukończonych trzech lat otrzymują połowę tygodniowej racyi.

Przez tłuszcze surowe rozumieć należy tłuszcz z bydląt, świń, owiec i drobiu w stanie nieprzetopionym; przez produkty tłuszczowe rozumieć należy tłuszcze oczyszczone sporządzone z tłuszczów surowych, dalej słoninę w jakikolwiek sposób przyrządzoną, masło, smalec maślany, tłuszcz roślinny, margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta uprawnia w ciągu jednego tygodnia do poboru tłuszczów tylko w ilości przypadającej na ten czasokres.

Nieprzenośne! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. galic. Namiestnictwo.

Dodatek II.

$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 17/IX. do 23/IX. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.
$^1/_6$ S racyl tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.
$^1/_6$ S racyl tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 24/IX. do 30/IX. 1916.

KARTA

dla kontroli spożycia tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych

na 1. 2. 3. i 4. tydzień

17/IX. do włącznie 14 X. 1916.

Ilość, jaka może być pobraną dla jednej osoby na jeden tydzień, będzie każdorazowo oznaczona przez Ministra spraw wewnętrznych i ogłoszona. Dzieci w wieku od ukończonego pierwszego roku życia do ukończonych trzech lat otrzymują połowę tygodniowej racyi.

Przez tłuszcze surowe rozumieć należy tłuszcz z bydląt, świń, owiec i drobiu w stanie nieprzetopionym; przez produkty tłuszczowe rozumieć należy tłuszcze oczyszczone sporządzone z tłuszczów surowych, dalej słoninę w jakikolwiek sposób przyrządzoną, masło, smalec maślany, tłuszcz roślinny, margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne.

Sprzedaż dozwolona tylko wedle wagi za okazaniem tej karty i odcięciem odpowiedniego kuponu.

Ta karta uprawnia w ciągu jednego tygodnia do poboru tłuszczów tylko w ilości przypadającej na ten czasokres.

Nieprzenośne! Przedruk zakazany!

POSTANOWIENIA KARNE.

Za przekroczenia karani będą tak sprzedawcy jak kupujący grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, oprócz tego można orzec utratę uprawnienia przemysłowego. Fałszowanie karty karane będzie według ustawy karnej.

C. k. galic. Namiestnictwo.

$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
$^1/_6$ S racyl tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 1/X. do 7/X. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.
$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.	$^1/_6$ S racyi tygodniowej tłuszczu 8/X. do 14/X. 1916.

Dodatek III.

Powiat polityczny ...... Gmina ......

Książka kontrolna

dla obrotu tłuszczami surowymi, produktami tłuszczowymi i olejami jadalnymi.

Nazwisko właściciela ......

Rodzaj przedsiębiorstwa ......

Siedziba i mieszkanie (ulica i Nr. domu) ......

.... tydzień .... od .... do 191....

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Rodzaj towaru	Stan zapasów z początkiem tygodnia w kg	Przyrost w ciągu tygodnia			Suma rubryk 2 i 5	We własnem przedsiębiorstwie		Sprzedano	Rzeczywisty zapas z końcem tygodnia
		dnia	od kogo (nazwisko dostawcy)	Ilość		przerobiono	zużyto		
				w kilogramach					

UWAGA: Rubrykę 10 należy z końcem tygodnia przenieść do rubryki 2 następnego tygodnia.
Wytwórcy tłuszczów surowych, produktów tłuszczowych i olejów jadalnych winni wstawić i zarachować ilości wyprodukowane w ciągu tygodnia w rubryce »przyrost w ciągu tygodnia«.

Nr. 102.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 15. września 1916, L. 14106/pr. w sprawie zniesienia krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa w miastach Krakowie i Lwowie, zniżenia tej opłaty na reszcie obszaru Galicyi i przekazania dwom wymienionym miastom pewnych kwot z udziału kraju w państwowym podatku od piwa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 30. sierpnia 1916 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galic. Wydziału krajowego z dnia 14. sierpnia 1916 w sprawie zniesienia krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa w miastach Krakowie i Lwowie, zniżenie tej opłaty na reszcie obszaru Galicyi i przekazania dwom wyżej wymienionym miastom pewnych kwot z udziału kraju w państwowym podatku od piwa.

UCHWAŁA.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w myśl Art. IV. rozporządzenia cesarskiego z 27. sierpnia 1916, Dz. p. p. Nr. 270 w sprawie zmiany kilku postanowień o podatku od piwa i przekazywaniach dochodu z tego podatku na rzecz krajów uchwalił w przedmiocie dalszego pobierania krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa, jak następuje:

1). Unormowana art. II. ustawy z dnia 20. grudnia 1906 Dz. u. kr. Nr. 11 ex 1906 krajowa opłata konsumcyjna od piwa na obszarze Galicyi z wyłączeniem miast Lwowa i Krakowa w kwocie 8 K. od hektolitra, pobieraną będzie w czasie od 1. września 1916 do 31. grudnia 1917. tylko w wysokości zmniejszonej t. j. po 4 K. od hektolitra.

2). Unormowana § I. ustawy z dnia 13. lutego 1903, Dz. u. kr. Nr. 24 oraz art. II. ustawy z dnia 20. grudnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 11 ex 1906 krajowa opłata konsumcyjna od piwa we Lwowie i Krakowie w kwocie 1 K. 70 h. od hektolitra, nie będzie wcale w czasie od 1. września 1916 do 31. grudnia 1917 pobierana.

3). Gminom miasta Lwowa i Krakowa przyznaje się z udziału kraju w państwowym podatku od piwa, a to:

a) gminie miasta Lwowa za czas od 1. września do 31. grudnia 1916 kwotę . . . . . . , ... 100.000 Kor.,
zaś za rok 1917 kwotę . . . . 300.000 Kor.,

b) gminie miasta Krakowa za czas od 1. września do 31. grudnia 1916 kwotę . . . . 61.666 Kor.,
zaś za rok 1917 kwotę . . . . 185.000 Kor.,
pod warunkiem, iż oba miasta podejmą się bez wynagrodzenia pobierania na rzecz funduszu krajowego krajowych opłat konsumcyjnych od piwa po 4 K. od hektolitra od tego piwa, które wprowadza się z obrębu miasta na konsumcyę w kraju.

Kwoty przyznane obu miastom wypłacone będą w równych ratach miesięcznych z dołu.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXV. Wydana i rozesłana dnia 7. października 1916.

Nr. 103.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 14. września 1916 L. 1573/806 XVIII. w sprawie ustalenia ilości zajętych owoców strączkowych, które należy pozostawić producentom rolnym.

Na podstawie § 3. ustęp 1 c Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176. zarządzam co następuje:

§ 1.

Producentom rolnym należy pozostawić z zajętych owoców strączkowych własnego zbioru:

a) na zasiew jedną piątą część całego własnego zbioru, jednak nie mniej, jak 260 kg. grochu, względnie 120 kg. fasoli, albo 260 kg. bobiku, albo 85 kg. soczewicy, albo 210 kg. wyki na każdy hektar gruntu, poddanego pod uprawę tych roślin;

b) na wyżywienie osób, wymienionych w § 3. ustęp 1 a Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dz. u. p. Nr. 176. najwyżej 24 kg. rocznie na głowę.

§ 2.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według postanowień karnych Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176.

§ 3.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 104.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 18. września 1916 L. 10368/pr. w sprawie zakazu przewozu listów, pisemnych wiadomości i druków za granicę Państwa z pominięciem zwyczajnej poczty oraz nieuprawnionego zabierania ze sobą pism przy podróżach poza granicę Państwa.

Aż do odwołania zarządza się co następuje:

§ 1.

Przewożenie listów, pisemnych wiadomości i druków za granicę Państwa z pominięciem zwyczajnej poczty (przemycanie listów) jest zbronione tak samo, jak nieuprawnione zabieranie ze sobą pism przy podróżach poza granicę Państwa z pominięciem przepisanej cenzury wojskowej.

§ 2.

Przekroczenia powyższych zakazów, o ile nie podpadają ściganiu według ustawy karnej, karane będą przez Władze polityczne pierwszej instancyi względnie c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie i we Lwowie na zasadzie §§ 7. i 11. rozporządzenia cesarskiego z dnia 22. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96. na grzywnę od 2 do 200 koron lub aresztem od 6 godzin do 14 dni.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 105.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 21. września 1916 w sprawie ustanowienia cen maksymalnych w drobnej sprzedaży śliwek świeżych, śliwek suszonych i powidła śliwkowego.

W wykonaniu postanowienia § 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. września 1916 L. 290. Dz. u. p. postanawiam co następuje:

§ 1.

W drobnej sprzedaży śliwek świeżych pochodzenia austryackiego nie wolno żądać cen wyższych od cen następujących:

a) za 1 kilogram śliwek deserowych
w miejscu produkcyi . . . . . 32 h.
poza miejscem produkcyi . . . 44 h.

Za śliwki deserowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy owoce dojrzałe, normalnie zabarwione, nieuszkodzone i równomiernie dobrze rozwinięte.

b) za 1 kilogram innych śliwek
w miejscu produkcyi . . . . . 24 h.
poza miejscem produkcyi . . . 36 h.

§ 2.

W drobnej sprzedaży przetworów śliwkowych pochodzenia austryackiego nie wolno żądać cen wyższych od cen następujących:

1) za 1 kilogram dobrze wysuszonych, bezdymnych i trwałych śliwek suszonych w szczególności we Lwowie i w Krakowie:
a) 105-ki i lepszy towar . . . . 1 K 66 h.
b) 106—130-ki . . . . 1 K 60 h.
c) ponad 130-ki . . . . 1 K 55 h.
d) braki . . . . 1 K 20 h.

w innych gminach:
a) 105-ki i lepszy towar . . . . 1 K 58 h.
b) 106—130-ki . . . . 1 K 52 h.
c) ponad 130-ki . . . . 1 K 47 h.
d) braki . . . . 1 K 12 h.

Te postanowienia nie stosują się do tzw. prunelek i produkowanych w kraju dymnych śliwek suszonych.

2) Za 1 kilogram powidła śliwkowego i to towaru dobrze zgotowanego, bez pestek i spalenizny, wytworzonego ze śliwek świeżych:

we Lwowie i Krakowie . . . . 1 K 76 h.
w innych gminach . . . . 1 K 74 h.

§ 3.

Drobna sprzedaż po myśli §§ 1. i 2. tego rozporządzenia ma miejsce wówczas, jeśli sprzedaje się ilości poniżej jednego cetnara metrycznego konsumentowi.

Ustanowionych cen maksymalnych nie wolno przekraczać również przy wszelkich innych kupnach śliwek świeżych, śliwek suszonych i powidła śliwkowego.

Ułamki półhalerzowe lub powyżej połowy halerza, które wypadną z obliczenia ceny maksymalnej za ilości mniejsze, niż jeden kilogram liczyć należy za pełnego halerza.

§ 4.

Każdy kupiec drobny obowiązany jest uwidocznić na towarze w miejscu widocznem czytelnemi głoskami miejsce pochodzenia i ceny (wedle wagi) wszystkich w jego lokalu handlowym znajdujących się zapasów śliwek świeżych, śliwek suszonych i powidła śliwkowego, a zarazem na żądanie organów politycznych, władz powiatowych i policyjnych przedłożyć każdej chwili dokumenty, wykazujące ich miejsce pochodzenia i wysokość cen przezeń za towar zapłaconych.

§ 5.

Przekroczenie tego rozporządzenia i postanowień na jego podstawie wydanych, jak niemniej współudział w zaniedbaniu obowiązków, ustalonych w tem rozporządzeniu, będą karane, o ile nie podlegają surowszej karze, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 5000 koron albo aresztem do 6 miesięcy.

Jeżeli przekroczenia dopuści się przemysłowiec, można orzec nadto utratę uprawnienia przemysłowego o ile zajdą warunki § 133 b. ust. 1. lit. a. ustawy przemysłowej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Cz. XXVI. Wydana i rozesłana dnia 23. października 1916.

Nr. 106.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2211/1139 XVIII, którem zaprowadza się nowe przepisy o wprowadzeniu w obrót mąki.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 31. maja 1916, L. 16217/ZAO., Dz. u. k. Nr. 69, przestaje obowiązywać.

§ 2.

Wszystkie gatunki mąki pszennej i żytniej wolno wprowadzać w obrót tylko w stanie niemieszanym, konsumentom jednak wolno je tylko wtedy sprzedawać, jeżeli odbiorca bierze równocześnie 20% mąki jęczmiennej.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. rozporządzenia

Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916. Dzpp. Nr. 176, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 107.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2706/1277 XVIII, którem zaprowadza się nowe przepisy o wyrobie chleba.

Na podstawie postanowień § 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. grudnia 1915, Dzpp. Nr. 379, i art. 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 7. stycznia 1916, Dzpp. Nr. 11, zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 1. rozporządzenia z dnia 1. czerwca 1916 L. 15941/ZAO., Dz. u. k. Nr. 67, dotyczącego wyrobu chleba, traci w swem dotychczasowem brzmieniu moc obowiązującą i ma opiewać jak następuje:

Do wypiekania chleba wolno używać tylko mąki chlebowej pszennej, albo mąki pszennej jednolitej, albo mąki żytniej jednolitej, jednak tylko w ilości 60% ogólnej wagi mąki do wyrobienia, a pozostałe 40% ogólnej wagi musi być przymusowo zastąpione mąką jęczmienną w ilości 20%, oraz miazgą ziemniaczaną również w ilości 20%.

Ten dodatek surogatu nie może być ani zwiększony, ani zmniejszony.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 108.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 4. października 1916 L. 2890/1304 XVIII, regulujące spożycie jęczmienia i owsa własnego zbioru przez producentów, utrzymujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 16. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, zarządzam co następuje:

§ 1.

Producenci rolni utrzymujący się z własnych zapasów winni z ilości zboża własnego zbioru, pozostałej im po pokryciu zapotrzebowania na zasiew, użyć do wyżywienia własnego i osób, wymienionych w § 3. punkt 1. lit. a. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, D. u. p. Nr. 176, zboża szlachetnego (pszenica, żyto) dwie trzecie, jęczmienia zaś jedną trzecią całej ilości, należącej się im według przepisów o regulacyi spożycia na wyżywienie w okresie czasu aż do przyszłych zbiorów.

Jeżeli zapas jęczmienia własnego zbioru nie wystarcza na pokrycie tej jednej trzeciej części, w takim razie winien producent obrócić na wyżywienie obok zboża szlachetnego, cały pozostały zapas jęczmienia własnego zbioru.

§ 2.

W gminach powiatów politycznych Żywiec, Myślenice, Nowy Targ, Limanowa, Nowy Sącz, Grybów, Gorlice, Jasło, Krosno, Sanok, Lisko, Stary Sambor, Turka, Skole, Dolina i Kałusz, które oznaczy powiatowa władza polityczna, mogą producenci rolni, utrzymujący się z własnych zapasów, a posiadający owies własnego zbioru, użyć go po pokryciu własnego zapotrzebowania na zasiew, do wyżywienia własnego i osób, wymienionych w § 3. punkt 1. lit. a. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, w ilości oznaczonej przepisami o regulacyi spożycia, jeżeli nie posiadają innego zboża chlebowego (pszenica, żyto, jęczmień) własnej produkcyi, a użycie owsa do wyżywienia było w danej gminie zwyczajem i w tym celu rzeczywiście go tam uprawiano

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916, Dzpp. Nr. 176, przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:

Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Cz. XXVII. Wydana i rozesłana dn. 30. października 1916.

Nr. 109.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. września 1916. LW. 96.228., dotyczące podwyższenia taksy leczenia III. klasy w powszechnych szpitalach publicznych w 1) Białej, 2) Bóbrce, 3) Bochni, 4) Brzeżanach, 5) Dolinie, 6) Drohobyczu, 7) Gorlicach, 8) Jarosławiu, 9) Jaśle, 10) Kałuszu, 11) Krośnie, 12) Lubaczowie, 13) Nowym Sączu, 14) N. Targu, 15) Przemyślu, 16) Przemyślanach, 17) Rzeszowie, 18) Samborze, 19) Sanoku, 20) Sokalu, 21) Stryju, 22) Tarnobrzegu, 23) Tarnowie, 24) Turce, n. S., 25) Wadowicach, 26) Złoczowie, 27) Żółkwi, 28) Żywcu. — Na podstawie § 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897. Dz. u. kr. Nr. 47. ustanawia Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Galic. Namiestnictwem taksę III. klasy za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w:

1) Białej	na 3 K 50 h	3) Bochni	na 2 K 80 h
2) Bóbrce	« 3 «	4) Brzeżanach	« 3 «

5) Dolinie	na 3 K	17) Rzeszowie	na 3 K
6) Drohobyczu	« 3 «	18) Samborze	« 3 «
7) Gorlicach	« 3 «	19) Sanoku	« 2 « 80 h
8) Jarosławiu	« 3 «	20) Sokalu	« 2 « 80 «
9) Jaśle	« 2 « 80 h	21) Stryju	« 3 «
10) Kałuszu	« 2 « 80 «	22) Tarnobrzegu	« 2 « 80 «
11) Krośnie	« 2 « 80 «	23) Tarnowie	« 3 «
12) Lubaczowie	« 2 « 80 «	14) Turce n. S.	« 3 «
13) N. Sączu	« 3 «	25) Wadowicach	« 3 «
14) N. Targu	« 3 «	26) Złoczowie	« 3 «
15) Przemyślu	« 3 «	27) Żółkwi	« 2 « 80 «
16) Przemyślanach	« 2 « 80 «	28) Żywcu	« 3 «

dziennie począwszy od 1-go listopada 1916 roku.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. października 1916 LW. 99.174. w przedmiocie zezwolenia gminie: Chrzanów powiat Chrzanów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910. Dz. u. kr. Nr. 208 Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Chrzanów pobierać do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h. od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) Koron;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, śliwowicy, likieru, rosolisu i wszystkich innnych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa do końca r. 1917 po 3 (trzy) K 40 h jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków; zaś w latach 1918 i 1919 po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku, poziomczaku i dereniaku po 8 (ośm) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Chrzanów.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.

Nr. 111.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 10. października 1916 L. 2590/XIX, którem ustanawia się maksymalne ceny cukru w handlu hurtownym i detajlicznym w Galicyi.

Na podstawie § 19. rozporządzenia ministeryalnego z 29. września 1916 Dz. u. p. Nr. 335, zarządzam co następuje:

§ 1.

Do obliczenia ceny cukru w handlu hurtownym służą za podstawę ceny cukru w dużych głowach za 100 kg. franko stacye kolejowe w Galicyi. Ceny te są wyszczególnione w urzędowej tabeli. Cenę innych sort cukru to znaczy cukru nie w dużych głowach oblicza się przez doliczenie do powyższej ceny osobnego dodatku wyszczególnionego w urzędowej tabeli dodatków do sorty.

Obie wymienione tabele są wyłożone do wolnego przeglądu we wszystkich Władzach politycznych I. Instancyi.

Cenę cukru w handlu hurtownym ustala się w ten sposób, że do ceny wymienionej w ustępie pierwszym dolicza się dodatek najwyżej 3 K za 100 kg.

§ 2.

W handlu detajlicznym ustanawia się dla wszystkich miejscowości, w których znajdują się stacye kolejowe oraz dla miejscowości,

oddalonych od stacyi kolejowej nie więcej jak 5 km. następujące ceny maksymalne:

I. W obrębie c. k. wyższego Sądu krajowego w Krakowie:

a) jeżeli sprzedaż nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K 13 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem:

1) cukru kostkowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 17 h za kilogram,

2) mączki cukrowej, której cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 15 h za kilogram,

3) grysiku cukrowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 15 h za kilogram,

b) jeżeli sprzedaż odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru:

1) duże głowy	1	K	10 h
2) głowy ponad 3 kg.	1	«	11 «
3) głowy poniżej 3 kg.	1	«	12 «
4) kostki w kartonach	1	«	13 «
5) kostki w skrzyniach	1	«	15 «
6) kostki krystaliczne w kartonach . . .	1	«	14 «
7) mączka w workach po 25 kg. i 50 kg.	1	«	14 «
8) grysik w workach po 25 kg. i 50 kg.	1	«	13 «

II. W okręgu c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie:

a) jeżeli sprzedarz nie odbywa się w oryginalnem opakowaniu 1 K 15 h za kilogram wszystkich sort rafinowanego cukru z wyjątkiem:

1) cukru kostkowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 19 h za kilogram,

2) mączki cukrowej, której cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 18 h za kilogram,

3) grysiku cukrowego, którego cenę maksymalną ustanawia się na 1 K 17 h za kilogram,

b) jeżeli sprzedaż odbywa się w oryginalnem opakowaniu za 1 kilogram cukru:

1) duże głowy	1	K	12 h
2) głowy ponad 3 kg.	1	«	13 «
3) głowy poniżej 3 kg.	1	«	14 «
4) kostki w kartonach	1	«	15 «
5) kostki w skrzyniach	1	«	17 «
6) kostki krystaliczne w kartonach . . .	1	«	16 «

7) mączka w workach po 25 kg. i 50 kg 1 K 16 h
8) grysik w workach po 25 kg. i 50 kg 1 « 15 «

§ 3.

W miejscowościach oddalonych od stacyi kolejowej więcej niż 5 km. a mniej niż 20 km. może być do ceny podanej w § 2. doliczony dodatek 3 h za 1 kg. a w miejscowościach oddalonych powyżej 20 km. 6 h na kilogramie.

Miejscowości, w których ceny podwyższone o 3 względnie o 6 h pobierać można, ogłosi polityczna Władza powiatowa.

§ 4.

Jeżeliby w handlu detajlicznym sprzedawano w oryginalnem opakowaniu inne sorty cukru aniżeli wyszczególnione w § 2. I. b. i II. b to cenę tego cukru oznacza się według postanowień § 1. z doliczeniem dalszego dodatku w kwocie 5 K za 100 kg. jako zysku detajlisty.

§ 5.

Ceny podane w §§ 1—4. odnoszą się tylko do cukru dostawianego świeżo z cukrowni, który oznaczony będzie urzędową banderolą koloru zielonego.

Natomiast dla dawnych zapasów cukru (§ 17. ustęp. 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 29. września 1916 Dz. u. p. Nr. 335) zaopatrzonych banderolą żółtą obowiązywać będą ceny maksymalne, ustalone tutejszem rozporządzeniem z dnia 18. sierpnia 1915. Dz. u. kr. Nr. 36. względnie z dnia 16. stycznia 1916 Dz. u. kr. Nr. 4. tudzież rozporządzeniem z dnia 11. października 1915 Dz. u. kr. Nr. 42.

Ceny te winny być w lokalach sprzedaży cukru tak długo uwidocznione, jak długo cukier ten będzie sprzedawany.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wraz z obwieszczeniem, które wyda polityczna Władza powiatowa po myśli § 3. ustęp drugi winno być uwidocznione w każdym lokalu sprzedaży cukru.

§ 7.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia jakoteż wszelkie działania celem udaremnienia jego postanowień będą karane, o ile nie pod-

padają pod surowszy przepis karny, przez polityczne Władze I. Instancyi grzywną do 5000 K, lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 12. października 1916.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 11. października 1916. L. 2942/XIX w sprawie uregulowania obrotu ziemniakami ze zbioru r. 1916.

W następstwie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1916 Dz. u. p. L. 336, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Zmieniając § 2. rozporządzenia Namiestnictwa z dnia 7. września 1916 L. 1451/XIX postanawia się, że także przy przesyłkach ziemniaków w ilościach do 100 kg. poza granice Galicyi potrzebne jest poświadczenie transportowe.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 113.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 12. października 1916 L. 1802/929 XVIII dotyczące drobnego handlu krupami jęczmiennemi.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916 Dz. p. p. Nr. 176, zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 6. grudnia 1915 L. 36075/pr. Dz. u. kr. Nr. 49. przestaje obowiązywać.

§ 2.

Dla drobnej sprzedaży krup jęczmiennych (pęcaku) wyrabianych obecnie tylko w jednym gatunku jako Nr. 10. ustanawia się najwyższą dopuszczalną cenę na 78 h za kilogram. Dla miejscowości położonych w obrębie dalszym niż 10 km. od młyna względnie od kolejowej stacyi odbiorczej, dozwala się ze względu na wyższe koszta dostawy, podwyżkę ceny o 2 h na kilogramie.

Miejscowości te oznaczy i ogłosi Władza polityczna I. Instancyi.

§ 3.

Każdy sprzedawca krup jęczmiennych (pęcaku) ma odpis niniejszego rozporządzenia jakoteż obwieszczenia przewidzianego w ostatnim ustępie § 2. umieścić w lokalu sprzedaży w miejscu dla każdego widocznem.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu będą karane na podstawie § 35. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916. Dzpp. 176 przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 2000 K, albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K, albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓ

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXVIII. Wydana i rozesłana dnia 3. listopada 1916.

Nr. 114.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z 15. października 1916 L. 3595/XIX, którem zmieniając rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 7. września 1916 L. 1451/XIX i z dnia 11. października 1916 L. 2942/XIX w przedmiocie uregulowania obrotu ziemniaków zbioru roku 1916 rozszerza się obowiązek zaopatrywania poświadczeniami transportowemi przesyłek ziemniaków także na przesyłki w obrębie kraju.

W wykonaniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. sierpnia 1916 L. 244 Dz. u. p., zarządzam co następuje:

§ 1.

§ 2. rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z dnia 7. września 1916 L. 1451/XIX w pierwotnej osnowie oraz w zmienionej osnowie, nadanej mu rozporządzeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 11. października 1916 L. 2942/XIX uchyla się, a osnowa jego będzie odtąd brzmieć jak następuje:

Przesyłki ziemniaków będą przyjmowane do transportu kolejowego tylko wtedy, jeżeli do dokumentów przewozowych dla każdej przesyłki dołączone będzie poświadczenie transportowe, wystawione wedle formularza, przepisanego w dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. sierpnia 1916 L. 244 Dz. u. p.

Takie poświadczenie transportowe wymagane jest również dla przesyłek ziemniaków osią poza obręb powiatu i kraju.

Do wystawiania poświadczeń transportowych dla przesyłek tak koleją jakoteż osią w obrębie Galicyi upoważniona jest polityczna Władza powiatowa lub galicyjska Filia wojennego Zakładu obrotu zbożem, do wystawiania zaś poświadczeń transportowych dla przesyłek poza granicę Galicyi wyłącznie wymieniona Filia.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 115.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z 21. października 1916 L. 3708/XIX, którem zakazuje się zwyczajowego oświetlania grobów w pewne dni pamiątkowe.

Z uwagi na konieczność jak największego oszczędzania tłuszczów, zakazuje się na podstawie § 7. Ces. rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 Dz. p. p. Nr. 96 aż do odwołania zwyczajowego oświetlania grobów w czasie dni zadusznych oraz w innych dniach pamiątkowych.

Przekroczenia tego zakazu będą karane po myśli § 11. Ces. rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 116.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 24. października 1916 L. 4485/XVIII, którem zakazuje się podawania chleba w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich.

Na podstawie § 19. rozporządzenia Cesarskiego z dnia 11. czerwca 1916 Dz. p. p. Nr. 176., zarządzam co następuje:

§ 1.

Podawanie chleba (sucharków, kanapek i t. p.) w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich wszelkiego rodzaju tak w lokalu, jak i poza lokal, jest zakazane.

Zakaz ten nie odnosi się do podawania chleba w restauracyach kolejowych i wagonach restauracyjnych podróżnym, którzy wykażą się ważnym biletem jazdy tudzież personalowi kolejowemu pełniącemu służbę przy pociągach.

§ 2.

Polityczna Władza krajowa może na wniosek politycznej Władzy powiatowej dozwalać w szczególnie uwzględnienia godnych przypadkach wyjątków od zakazu wydanego §-fem 1-szym.

§ 3.

W lokalach przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, w których obowiązuje zakaz podawania chleba, należy umieścić krótkie zawiadomienie o wydanym zakazie w miejscu dla każdego widocznem.

§ 4.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. przytoczonego na wstępie rozporządzenia Cesarskiego przez polityczne Władze powiatowe grzywną do 2000 K, albo aresztem do 3 miesięcy przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K, albo aresztem do 6 miesięcy.

Nadto można orzec utratę uprawnienia przemysłowego, o ile zajdą warunki § 133 b. ust. 1. lit. a. ustawy przemysłowej.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 29. października 1916.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 117.

Obwieszczenie

c. k. gal. Namiestnictwa z dnia 26. października 1916 L. 218111/1843 IXa, w sprawie uznania zamierzonego rozszerzenia stacyi Krzeszowice koło Krakowa, linii kolejowej Wiedeń-Kraków, za uprzywilejowaną budowę.

C. k. Ministerstwo Kolei żelaznych reskryptem z 21. października 1916, L. 42368/11, uznało na podstawie Cesarskiego rozporządzenia z 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 284, rozszerzenie stacyi w Krzeszowicach koło Krakowa, linii kolejowej Wiedeń-Kraków, za uprzywilejowaną budowę.

Wskutek tego co do dalszggo postępowania mają zastosowanie postanowienia tego rozporządzenia Cesarskiego, względnie rozporządzenia Ministerstwa Kolei żelaznych z 28. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 54.

Z c. k. Namiestnictwa.

Biała, 26. października 1916.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXIX. Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1916.

Nr. 118.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 27. października 1916 L. 3448/XIX ex 1916, którem wydaje się zarządzenia wykonawcze do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. października 1916 Dz. u. p. Nr. 341 w przedmiocie uregulowania obrotu pewnymi gatunkami zwierzyny.

Na podstawie §§ 1 i 4 rozporządzenia ministeryalnego zarządzam, co następuje:

§ 1.

Dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem ustanawia się jedno Biuro odbioru dziczyzny, którego czynności porucza się Związkowi ekonomicznemu Kółek rolniczych Stow. zar. z ogran. por. w Krakowie Rynek L. 22. Zakres działania tego Biura odbioru będzie się rozciągać na cały kraj.

§ 2.

Uprawniony do polowania, w którego okręgu względnie w którego okręgach polowania, odstrzał zajęcy ubitych w okresie polowań wyniesie przypuszczalnie więcej jak 100 sztuk, obowiązany jest zawiado-

mić powyższe Biuro odbioru o dniu każdego odbyć się mającego polowania z nagonką, o przypuszczalnym wyniku polowania wreszcie o tej ilości zajęcy, jakie przypadną do oddania Biuru odbioru zwierzyny.

Zawiadomienie to winno nastąpić na dziesięć dni przed dniem polowania z nagonką pisemnie lub na sześć dni telegraficznie.

§ 3.

Uprawnieni do polowania winni są poza terminami wymienionymi w ostatnim ustępie § 2. przytoczonego na wstępie rozporządzenia ministeryalnego podać do wiadomości Biura odbioru także ilości grubego zwierza, sarn i zajęcy ubitych po dniu 31. grudnia a to w przeciągu ośmiu dni po rozpoczęciu czasu ochronnego.

§ 4.

Biuru odbioru nie jest dozwolone żądać od zakładów i instytucyi wymienionych w § 1. rozporządzenia ministeryalnego, którym Biuro ma dostarczać dziczyznę, cen wyższych od następujących:

I. W razie przydzielenia dziczyzny do poboru wprost w miejscu polowania:

za 1 kg. grubej zwierzyny	2 K. 50 h.
« « « sarniny	3 « 80 «
« zająca za sztukę	5 « — «

przyczem transport z miejsca polowania odbywa się na rachunek i niebezpieczeństwo odbiorcy, który także opłaca akcyzę i t. d.

II. W razie przesłania zwierzyny z magazynów Biura odbioru:

za 1 kg. grubej zwierzyny	3 K. 50 h.
« « « sarniny	5 « — «
« zająca za sztukę	7 « 50 «

przyczem transport z magazynów Biura odbioru do miejsca zamieszkania odbiorcy odbywa się na rachunek i niebezpieczeństwo odbiorcy, który także opłaca ewentualną akcyzę i t. p.

§ 5.

Wymienionym w § 1. rozporządzenia ministeryalnego zakładom i instytucyom o ile według celu swego istnienia są uprawnione do dalszej odsprzedaży, dostarczonej im przez Biuro odbioru dziczyzny nie wolno odsprzedawać po cenach wyższych od następujących:

1. Gruba zwierzyna.

a) w skórze za 1 kg.	3 K.	80 h.	
b) rozebrana			
comber za 1 kg.	6 «	80 «	
udziec « « «	5 «	20 «	
łopatki « « «	2 «	40 «	
przodek i podróbki	1 «	60 «	

2. Sarnina.

a) w skórze za 1 kg.	5 K.	10 h.
b) rozebrana		
comber za 1 kg.	8 «	60 «
udziec « « «	7 «	20 «
łopatki « « «	3 «	40 «
przodek i podróbki	2 «	— «

3. Zające.

za sztukę	8 K.	— h.

§ 6.

Przekroczenie tego rozporządzenia oraz przepisów wydanych na jego podstawie wreszcie współudział przy udaremnieniu obowiązków rozporządzeniem tem nałożonych będą karane, o ile czyn karygodny nie podlega surowszej karze, przez Władze polityczne powiatowe karą pieniężną do 5000 K. lub aresztem do sześciu tygodni.

W wypadku niedopełnienia obowiązków odstawy przewidzianych w § 2. rozporządzenia ministeryalnego będzie nałożoną obok kary grzywna pieniężna wynosząca za sztukę grubego zwierza 500 K. za sztukę sarny 100 Koron, za sztukę zająca 10 Koron.

Kary pieniężne i grzywny należy odsyłać do c. k. Namiestnictwa, które użyje tych kwot na cele aprowizacyi ubogiej ludności.

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓ.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXX. Wydana i rozesłana dnia 22. listopada 1916.

Nr. 119.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 5. listopada 1916 L. 6090/1986 XVIII, którem wydaje się nowe przepisy o mieleniu i śrutowaniu zboża producentów rolnych, zaopatrujących się z własnych zapasów.

Na podstawie § 3. ustęp 2-gi Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176., zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 25. sierpnia 1916, L. 704/366 XVIII Dzuk. Nr. 92. traci moc obowiązującą.

§ 2.

Producenci rolni, zaopatrujący się z własnych zapasów, mogą mleć albo śrutować zboże w młynach gospodarczych, młyny zaś przyjmować zboże do mielenia lub śrutowania jedynie na podstawie poświadczenia dla młyna, wydanego przez właściwą władzę polityczną powiatową.

W jednem poświadczeniu można zezwolić na przemiał lub śrutowanie najwyżej trzymiesięcznego prawnie dopuszczalnego zapotrzebowania na wyżywienie.

§ 3.

Prośby o wydanie poświadczenia dla młyna należy wnosić ustnie lub pisemnie we właściwym urzędzie gminnym, oznaczając w nich młyn i podając rodzaj i w kilogramach ilość zboża, przeznaczonego do zmielenia względnie śrutowania.

Gminy będą przedkładać te prośby wraz z konsygnacyą sporządzoną w dwóch egzemplarzach politycznej władzy powiatowej w oznaczonych przez nią okresach czasu. Producenci rolni, zamieszkali na obszarze dworskim, wyłączonym ze związku gminy, mogą wnosić prośby o wydanie poświadczenia dla młyna wprost do właściwej politycznej władzy powiatowej.

§ 4.

Polityczne władze powiatowe będą wygotowywać poświadczenia dla młyna w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden władza zatrzyma u siebie dla celów ewidencyi i kontroli, pozostałe zaś dwa doręczy stronie za potwierdzeniem odbioru.

Poświadczenie dla młyna uprawnia do transportu i żądania zmielenia względnieześrótowania naraz lub częściowo oznaczonej w niem ilości zboża w młynie, w poświadczeniu wymienionem.

Na żądanie organów kontrolujących władzy winna strona poświadczenie dla młyna okazać.

§ 5.

Otrzymane egzemplarze poświadczenia dla młyna, a to obydwa winna strona przed rozpoczęciem mlewa oddać w młynie. Młyn zatrzyma jeden u siebie dla celów kontroli, drugi zaś zwróci stronie po uwidocznieniu na poświadczeniu ilości wydanych wyrobów młynarskich i daty ich wydania. Zużyte poświadczenie dla młyna winna strona do 3 dni przedłożyć urzędowi gminnemu, a producenci wymienieni w końcowym ustępie § 3. — politycznej władzy powiatowej.

§ 6.

Wynagrodzenie za mlewo nie może przenosić 5 kor. za jeden centnar metryczny zboża w młynach motorowych, zaś 4 kor. w młynach wodnych.

Młyny nie mogą pobierać wynagrodzenia za mlewo ani w zbożu, ani w produktach, uzyskanych ze zboża, oddanego do zmielenia względnie śrutowania, ani też tych produktów pod żadnym innym tytułem zatrzymywać.

§ 7.

Młynom gospodarczym nie wolno wymielać żyta i pszenicy poniżej 75%, jęczmienia poniżej 80%.

Dopuszczalny rozkurz nie może przy mieleniu przenosić 4%, przy śrutowaniu 2%.

§ 8.

Młyny gospodarcze są obowiązane prowadzić zapisek na ewidencyę przemiału. Polityczne władze powiatowe mają prawo przeprowadzać każdego czasu rewizye w młynach gospodarczych przez własne organa lub też przez umyślnie w tym celu ustanowionych, w odpowiednie legitymacye zaopatrzonych funkcyonaryuszy i kontrolować tak zapisek mlewa, jak i oddane w młynie poświadczenia.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą na podstawie § 35. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 Dzpp. Nr. 176. przez polityczne władze powiatowe grzywną do 2000 K. lub aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5000 K. lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 120.

Ustawa

z dnia 23/10 1916 o wyłączeniu przysiółka Bielanka ze związku gminy Sieniawa, powiatu Nowy Targ i utworzeniu z niego samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Bielanka.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Bielanka wyłącza się ze związku gminy Sieniawia, powiat Nowy Targ i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Bielanka.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy ma być Rada gminna w Sieniawie rozwiązaną, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej w Sieniawie i Bielance.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. października 1916.

Franciszek Józef m. p. **Hohenlohe** m. p.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓLKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXI. Wydana i rozesłana dnia 1. grudnia 1916.

Nr. 121.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 24. października 1916 L. 100657 w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec.

Na mocy § 7. ustawy z dnia 10 grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża Radzie powiatowej w Kolbuszowej na dalsze pięć lat koncesyę z dnia 10-go lutego 1905 Dz. u. kr. Nr. 41/VI do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Mielec w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymierzonemi.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 122.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. listopada 1916 LW. 103.853 w przedmiocie zezwolenia gminie Szczerzec powiat: Lwów na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Szczerzec pobierać do końca roku 1920 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130. następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 (dwadzieścia dwa) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 (dwadzieścia dwie) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa do końca roku 1917 po 3 (trzy) K 40 h, jeśli i jak długo w tym czasie suma wszystkich autonomicznych dodatków do podatków bezpośrednich wynosić lub przewyższać będzie 150% tych podatków; zaś od r. 1918 do końca r. 1920 po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra maliniaku i dereniaku po 8 (ośm) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Szczerzec.

Marszałek krajowy: **Stanisław Niezabitowski** w. r.

Członek Wydziału krajowego: **Mieczysław Onyszkiewicz** w. r

Nr. 123.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 22. listopada 1916 L. 19519/pr. o prowizorycznym dalszym pobarze 30% dodatku krajowego do pań-

stwowego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu, zacieru winnego i moszczu owocowego w r. 1917.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 6. listopada 1916 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 31. lipca 1916 w sprawie prowizorycznego dalszego poboru przyzwolonego ustawą z dnia 7. lipca 1909 Dz. u. kr. Nr. 102. 30% dodatku krajowego do państwowego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu, zacieru winnego i moszczu owocowego w czasie od 1. stycznia do 31. grudnia 1917.

Dodatek ten będzie pobierany wedle postanowień ustawy z dnia 7. lipca 1909 Dzukr. Nr. 102. i rozporządzenia z dnia 28 lipca 1909 Dz. u. kr. Nr. 103.

Biała, dnia 22. listopada 1916.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXII. Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1916.

Nr. 124

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 23. listopada 1916, L. 7444/2361 XVIII, w sprawie użycia kukurudzy i prosa na paszę.

Na podstawie §§ 4. i 8. rozporządzenia c. k. Ministerstwa rolnictwa, wydanego w porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu z 15. lipca 1916 Dz. p. p. Nr. 220. zarządzam co następuje:

§ 1.

Użycie na paszę kukurudzy własnego zbioru, pozostałej po pokryciu zapotrzebowania na zasiew, nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 2.

Z zebranego we własnem gospodarstwie prosa mogą rolnicy użyć na karmę dla własnego młodego drobiu (kurcząt) najwyżej czwartą część ilości, pozostałej im po pokryciu zapotrzebowania na zasiew.

§ 3.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają ściganiu karno-sądowemu, karane będą przez polityczne władze powia-

towe grzywną do 2.000 K. albo aresztem do 3 miesięcy, przy okolicznościach szczególnie obciążających grzywną do 5.000 K. albo aresztem do 6 miesięcy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓ.

Rok 1916.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Część XXXIII. Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1916.

Nr. 125.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. listopada 1916 LW. 108.053 w przedmiocie zezwolenia gminie Rawa ruska powiat Rawa ruska na pobór opłat gminnych od trunków.

Po myśli postanowień ustawy z dnia 28. września 1910 Dz. u. kr. Nr. 208. Wydział krajowy za zgodą c. k. Namiestnictwa zezwala gminie Rawa ruska pobierać od 1. stycznia 1917 do końca roku 1919 i pod warunkami oraz w sposób unormowany rozporządzeniem Wydziału krajowego z dn. 12. listopada 1912 Dz. u. kr. Nr. 130 następujące opłaty gminne:

1) od napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) h od litrostopnia alkoholu, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K;

2) od jednego hektolitra araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, rosolisu i wszystkich innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć za pomocą alkoholometra po 11 (jedenaście) K;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;

4) od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 10 (dziesięć) K.

Okręg poborowy tych opłat stanowić ma gmina administracyjna Rawa ruska.

Marszałek krajowy:
Stanisław Niezabitowski w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 126.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 15. grudnia 1916 L. 9299/2788 XVIII, którem rozszerza się moc obowiązującą rozporządzenia z dnia 31. marca 1915 L. 4669/pr. Dz. u. kr. Nr. 13. zaprowadzającego karty dla kontroli spożycia chleba i mąki.

Na podstawie §§ 4 i 6. rozporządzenia ministeryalnego z 26. marca 1915. Dz. p. p. Nr. 75. zarządzam co następuje:

§ 1.

Ważność rozporządzenia z 31. marca 1915 L. 4669/pr. Dz. u. kr. Nr. 13. zaprowadzającego karty dla kontroli spożycia chleba i mąki, rozszerza się niniejszem, w dalszym ciągu rozporządzeń z 12. maja 1915 L. 8242/pr. Dz. u. kr. Nr. 25. i z 28. października 1915 L. 30937/pr. Dz. u. kr. Nr. 45. na następujące miejscowości:

Andrychów, Baligród, Bełz, Bierzanów, Błażowa, Bobowa, Borek fałęcki, Borynia, Brzezinka, Bystra, Chodorów, Chyrów z Posadą, Ciężkowice, Dębica, Dobczyce, Dukla, Dynów, Felsztyn z Posadą, Frysztak, Glinik maryampolski, Głogów, Hałcnów, Janów, Jesienica, Kalwarya, Komarno, Krystynopol, Laszki murowane ze wsią, Lutowiska, Majdan, Mikołajów, Mikuszowice, Mościska, Mszana dolna, Niepołomice, Ranischau, Raniżów, Rozdół, Rozwadów, Rudnik, Rymanów, Sędziszów, Siercza, Sokołów, Stara sól, Stróże wyżne, Tartaków miasto, Tyczyn, Uhnów, Ulanów, Ustrzyki dolne, Waręż miasto, Wilkowice, Wiśnicz nowy, Zagórz, Zator, Żórawno.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7. stycznia 1917 r.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

Nr. 127.

Obwieszczenie

Prezydyum c k. Namiestnictwa z dnia 16. grudnia 1916 L. 21081/pr. w sprawie podwyższenia opłat miejskich od napojów spirytusowych, wina i moszczu winnego w Krakowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 4. grudnia 1916 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Wydziału krajowego z dnia 28. września 1916.

Upoważnia się gminę miasta Krakowa do pobierania przewidzianych w § 1. punkt I. i II. lit. a. i b. ustawy z dnia 15. kwietnia 1910 Dz. u. kr. Nr. 122. opłat od trunków w sposób następujący:

I. a) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisanym alkoholomierzem da się oznaczyć, przy zawartości alkoholu mierzonego zapomocą stutzielnego alkoholomierza przy temperaturze 12 stopni R.

1) nie więcej jak 30 stopni po 30 koron
2) « « « 40 « « 40 «
3) « « « 50 « « 50 «
4) « « « 70 « « 70 «
5) « « « 90 « « 90 «
6) więcej niż 90 « « 100 « od jednego hektolitra.

b) od rozpalających napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu przepisanym alkoholomierzem nie da się oznaczyć 70 koron od hektolitra płynu bez względu na zawartość alkoholu.

II. a) od wina i moszczu winnego w beczkach 18 koron

b) od wina we flaszkach . . . . 34 koron od hektolitra.

To zezwolenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych i obowiązuje do 31. grudnia 1917.

Biała, dnia 16. grudnia 1916.

C. k. Namiestnik:
Generał Diller w. r.

KRAKÓW. — DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI.